

Butlletí de l'Església de Solsona

Butlletí Oficial de l'Església de Solsona

Edita: Bisbat de Solsona

Pl. Palau, 1 - 25280 SOLSONA

Gràfiques Muval - SOLSONA

Dipòsit legal: L-568-1983

Any 2021

Sant Pare

CARTA APOSTÒLICA EN FORMA DE MOTU PROPRIO *SPIRITUS DOMINI*

Sobre la modificació del cànon 230 § 1 del Codi de Dret Canònic sobre l'accés de les dones als ministeris de lector i acòlit

L'Esperit del Senyor Jesús, font perenne de la vida i missió de l'Església, distribueix als membres del poble de Déu els dons que permeten a cadascun, de manera diferent, contribuir a l'edificació de l'Església i a l'anunci de l'evangeli. Aquests carismes, anomenats *ministeris* per ser reconeguts públicament i instituïts per l'Església, es posen a disposició de la comunitat i la seva missió de manera estable.

En alguns casos aquesta contribució ministerial té el seu origen en un sacrament específic, l'orde sagrat. Altres tasques, al llarg de la història, han estat instituïdes en l'Església i confiades a través d'un ritu litúrgic no sacramental als fidels, en virtut d'una forma peculiar d'exercici del sacerdoci baptismal, i en ajuda del ministeri específic dels bisbes, sacerdots i diaques.

Seguint una venerable tradició, la recepció dels “ministeris laicals”, que sant Pau VI va regularitzar en el motu proprio *Ministeria quaedam* (17 d'agost de 1972), precedia com a preparació a la recepció del sacrament de l'orde, tot i que aquests ministeris es conferien a altres fidels idonis de sexe masculí.

Algunes assemblees del Sínode dels Bisbes han evidenciat la necessitat d'aprofundir doctrinalment en el tema, perquè respongui a la naturalesa dels es-

mentats carismes i a les necessitats dels temps, i ofereixi un suport oportú al paper de l'evangelització que pertoca a la comunitat eclesial.

Acceptant aquestes recomanacions, s'ha arribat en els últims anys a una elaboració doctrinal que ha posat en relleu com determinats ministeris instituïts per l'Església tenen com a fonament la condició comuna de ser batejats i el sacerdoci real rebut en el sagrament del baptisme; aquests són essencialment diferents del ministeri ordenat rebut en el sagrament de l'orde. En efecte, una pràctica consolidada en l'Església llatina ha confirmat també que aquests ministeris laics, en estar basats en el sagrament del baptisme, poden ser confiats a tots els fidels idonis, siguin de sexe masculí o femení, segons allò que ja està previst implícitament en el cànon 230 § 2.

En conseqüència, després d'haver escoltat el parer dels dicasteris competents, he decidit procedir a la modificació del cànon 230 § 1 del *Codi de Dret Canònic*. Per tant, decreto que el cànon 230 § 1 del *Codi de Dret Canònic* tingui en el futur la següent redacció:

“Els laics que tinguin l'edat i condicions determinades per decret de la Conferència Episcopal, poden ser cridats per al ministeri estable de lector i acòlit, mitjançant el ritu litúrgic prescrit; tot i així, la col·lació d'aquests ministeris no els dona dret a ser sustentats o remunerats per l'Església”.

Disposo també la modificació dels altres elements, amb força de llei, que es refereixin a aquest cànon.

El que ha estat deliberat per aquesta carta apostòlica en forma de motu proprio, ordeno que tingui vigència ferma i estable, no obstant qualsevol cosa contrària, encara que sigui digna de menció especial, i que es promulgui mitjançant la seva publicació en *L'Osservatore Romano*, entrant en vigor el mateix dia, i després que es publiqui en el comentari oficial de les *Acta Apostolicae Sedis*.

Donat a Roma, a Sant Pere, el 10 de gener de l'any 2021, festa del Baptisme del Senyor, vuitè del meu pontificat.

Francesc

Documents episcopals

HOMILÍA EN LA SOLEMNIDAD DE SAN JOSÉ

Es un honor presidir esta entrañable celebración de la solemnidad de San José, en este venerado santuario de San José de la Montaña de Barcelona. Más aún en este año josefino con motivo del 150 aniversario de su patronazgo de sobre la Iglesia católica.

Todos sabemos que el papa Francisco ha convocado este año a través de la carta apostólica *Patris corde* -Con corazón de padre-. Querría ponderar, en estas palabras de comentario a los textos litúrgicos de hoy, dos virtudes de san José, bajo esta mirada: “Con corazón de padre”.

Tomo esta opción, no solo porque es la mirada que nos propone el Santo Padre sobre san José, sino porque hoy más que nunca nuestra sociedad necesita hombres como él –*con corazón de padre*–. Nuestra sociedad, como siempre y más que nunca, necesita: padres de familia que amen a sus hijos *con corazón de padre*; pastores que sirvan a los fieles *con corazón de padre*; maestros y profesores que eduquen a sus alumnos *con corazón de padre*; empresarios que dirijan y emprendan *con corazón de padre*; trabajadores que desarrollen su labor *con corazón de padre*; políticos que sirvan la *res publica con corazón de padre*...

San José, padre legal de Jesús, hombre tierno, obediente, acogedor, valiente, trabajador y discreto, se presenta de nuevo a la iglesia y al mundo como maestro e intercesor para todos los hombres. Hartos del superhombre duro, autosuficiente, egocéntrico, competitivo y prepotente que forjó el siglo pasado y que ofrece sus despojos en los primeros pasos del presente; hartos de la destrucción afectiva,

familiar, social, económica, política y ecológica provocada por este modelo; necesitamos aprender a ser padres, a ser hombres con corazón de padre. San José nos puede enseñar y ayudar.

La palabra de Dios en esta solemnidad desborda paternidad. Dios promete a David, a través de Natán, que será padre de un heredero extraordinario. Será padre del hijo de Dios. El apóstol nos presenta a Abrahán como padre de un linaje inmenso: por la fe serán incontables sus hijos. Pero es en el evangelio donde todos estos tipos hallan su realización en san José. Este es el instrumento de Dios para que su hijo unigénito, engendrado por obra del Espíritu Santo en el seno virginal de María, tenga un padre en la tierra que lo ame con un corazón tierno, con un corazón de padre. Él es también el padre de la Iglesia, cuerpo de Cristo, multitud de los hijos en el Hijo.

Hoy la liturgia propone elegir entre los evangelios del primer sueño de José o la pérdida y el reencuentro del niño Jesús en el templo. Estos dos episodios engloban los datos evangélicos sobre este hombre bueno que cooperó al designio redentor de Dios, siendo padre del Salvador en la humildad extraordinaria de la ordinariedad.

Es maravillosa la síntesis que el inicio de la carta del Santo Padre hace de los datos bíblicos sobre san José. Uno no se cansa ni de leerlo ni de escucharlo. Permitidme daros una nueva oportunidad:

“Sabemos que fue un humilde carpintero (cf. Mt 13,55), desposado con María (cf. Mt 1,18; Lc 1,27); un «hombre justo» (Mt 1,19), siempre dispuesto a hacer la voluntad de Dios manifestada en su ley (cf. Lc 2,22.27.39) y a través de los cuatro sueños que tuvo (cf. Mt 1,20; 2,13.19.22). [...] vio nacer al Mesías en un pesebre [...]. Fue testigo de la adoración de los pastores (cf. Lc 2,8-20) y de los Magos (cf. Mt 2,1-12) [...]. Tuvo la valentía de asumir la paternidad legal de Jesús, a quien dio el nombre que le reveló el ángel [...] (Mt 1,21). [...] En el templo, cuarenta días después del nacimiento, [...], junto a la madre, presentó el Niño al Señor y escuchó sorprendido la profecía que Simeón pronunció sobre Jesús y María (cf. Lc 2,22-35). Para

proteger a Jesús de Herodes, permaneció en Egipto como extranjero (cf. Mt 2,13-18). De regreso en su tierra, vivió de manera oculta en el pequeño y desconocido pueblo de Nazaret, en Galilea [...]. Cuando, durante una peregrinación a Jerusalén, perdieron a Jesús, que tenía doce años, él y María lo buscaron angustiados y lo encontraron en el templo mientras discutía con los doctores de la ley (cf. Lc 2,41-50)”.

Puesto que las dos primeras lecturas subrayan la paternidad de David y de Abrahán y el evangelio muestra la bondad y la obediencia de san José, gustoso os propongo aprender y pedir al santo patriarca de la Iglesia su ternura y su obediencia, pensando, al mismo tiempo, en la necesidad urgente que en la sociedad y en las familias los padres aprendan a ser tiernos y obedientes.

Lo hago, como no puede ser de otro modo este año, de la mano del Santo Padre. Lo hago, al mismo tiempo, deseando que meditéis el resto de actitudes josefinas que presenta la *Patris corde*.

“Jesús vio la ternura de Dios en José: «Como un padre siente ternura por sus hijos, así el Señor siente ternura por quienes lo temen» (Sal 103,13). En la sinagoga, durante la oración de los Salmos, José ciertamente habrá oído el eco de que el Dios de Israel es un Dios de ternura [11], que es bueno para todos y «su ternura alcanza a todas las criaturas» (Sal 145,9)”. Así empieza el apartado de la carta del Papa sobre la ternura de san José.

Muchos han considerado que la ternura es una virtud exclusivamente femenina y hasta han hipotetizado que Dios es también madre porque es tierno. Desde los papás hasta los políticos, pasando por todo el arco de tareas que muchos hombres desarrollan en la sociedad, nos hemos creído que nuestro rol nada tenía que ver con la ternura, puesto que esta era una actitud débil. Hasta hemos fundado erróneamente nuestra aversión a esta actitud pensando que “Dios se basa solo en la parte buena y vencedora de nosotros, cuando en realidad la mayoría de sus designios se realizan a través y a pesar de nuestra debilidad”. Y la realidad es que la ternura para con nuestras debilidades y para con las de los demás nos salva. Si hemos gozado de un

padre, de un director espiritual, de un maestro capaz de mirar nuestra debilidad con ternura y de ayudarnos a ver en ella la oportunidad para confiar en Dios, tenemos en nuestra alma un salvoconducto para afrontar todas las dificultades de la vida.

¡Cuántas vidas destrozadas a causa de tantos hombres incapaces de mirarse desde la ternura de Dios y, por lo tanto, exigentes, críticos, tóxicos e infelices!

La ternura es el amor ante lo frágil. La ternura le permite al padre liberar de inseguridades al hijo. La ternura hace del maestro un creador de oportunidades para que el alumno aprenda. La ternura, en el empresario, genera una dinámica de humanización del trabajo. La ternura es, en el obrero, semilla de cooperación y antídoto contra la lucha competitiva. La ternura, al político, le protege de las encuestas y le permite servir y no servirse.

La ternura es la obra artesana de un Dios que actúa en los corazones y en los acontecimientos “incluso a través de nuestros miedos, de nuestras fragilidades, de nuestra debilidad”. Quien cede el control, quien confía en Dios, genera hijos sanos y maduros y no analfabetos o castrados emocionales.

En la escuela de José podemos aprender a ser tiernos con corazón de Padre. Arriesguémonos a dejar que Dios trate con ternura nuestra propia fragilidad, permitamos mostrar a nuestros hermanos nuestra propia vulnerabilidad y nos quedaremos maravillados del corazón de padre que Dios es capaz de trasplantar en nuestro interior.

Si nos falta determinación, si tenemos miedo de perder nuestra máscara de hombres fuertes y solventes, si tememos no saber cómo obrar en este nuevo paradigma, pidamos a san José que nos dé la audacia de pedir un corazón de Padre, tierno para con nuestra debilidad y para con la de los demás.

“Así como Dios hizo con María cuando le manifestó su plan de salvación, también a José le reveló sus designios y lo hizo a través de sueños”. El papa nos resume los 4 sueños ante los que José siempre tuvo la misma actitud de obediencia. Así nos habla en relación con el que presenta el evangelio de hoy: “José estaba

muy angustiado por el embarazo incomprensible de María; no quería «denunciarla públicamente» [14], pero decidió «romper su compromiso en secreto» (Mt 1,19). En el primer sueño el ángel lo ayudó a resolver su grave dilema: «No temas aceptar a María, tu mujer, porque lo engendrado en ella proviene del Espíritu Santo. Dará a luz un hijo, y tú le pondrás por nombre Jesús, porque él salvará a su pueblo de sus pecados» (Mt 1,20-21). Su respuesta fue inmediata: «Cuando José despertó del sueño, hizo lo que el ángel del Señor le había mandado» (Mt 1,24). Con la obediencia superó su drama y salvó a María.”

La obediencia a los mandados divinos revelados extraordinariamente se añadía a la obediencia manifestada a la ley de Israel y hasta a la imposición romana del censo que procuró que el Salvador naciese donde predijo el profeta. “En cada circunstancia de su vida, José supo pronunciar su ‘fiat’”, como María en la Anunciación y Jesús en Getsemaní. Y así, “José, en su papel de cabeza de familia, enseñó a Jesús a ser sumiso a sus padres, según el mandamiento de Dios (cf. Ex 20,12)”.

Nuestra cultura nos empuja a hacer lo que nos da la gana. Obedecer no está de moda. Ser sumiso ha pasado a ser un defecto. Y en parte nosotros mismos hemos provocado este deslizamiento de la verdad y la obediencia hacia el relativismo y la insumisión. Si el padre no ama, si el profesor no es ecuánime, si el pastor diezma el rebaño, si el empresario oprime, si el trabajador no cumple, si el político se enriquece a costa de lo público y todos pretenden ser obedecidos, ¿quién les obedecerá? ¿Quién será sumiso a sus directrices? Ante padres y dirigentes inmorales, ¿cómo no nos deslizaremos hacia el relativismo y la desobediencia?

Pero triste es el resultado de este proceso. Nos hemos vuelto esclavos del déspota que habita en nuestras pasiones. Ni los que nos dirigían nos acompañaban hacia la verdad, menos nuestro libre albedrío nos encamina hacia ella.

¡Qué diferente cuando el padre, el pastor, el maestro, el empresario, el trabajador y el político obran con corazón de padre! ¡Qué diferente cuando todos buscan la verdad y el bien de sus hijos, fieles, discípulos, trabajadores y ciudadanos! ¡Cómo no fiarnos de quién, con corazón de padre, busca nuestro bien y tiene el encargo de ayudarnos a ello! ¡Cómo no obedecer si quien dirige lo hace con justicia y bondad! ¡Cuánto más si es obediente a la vocación recibida de Dios, a la misión que Dios le ha confiado!

San José nos enseña una virtud abandonada y vilipendiada: la virtud de la obediencia a Dios, a la vocación recibida y acogida. En esto, y hoy más que nunca, necesitamos su ayuda, puesto que nos toca como generación servir sin haber sido verdaderamente servidos, amar sin haber sido verdaderamente amados.

Permitidme aquí una palabra para los jóvenes de San José. Vosotros sois de esta generación insumisa que por un lado no comprende el valor de la obediencia –no puede– y por otro, sufre especialmente las consecuencias de una autonomía desorientada y destructiva. Vosotros y vuestra generación, más que otra, tenéis que aprender de san José y sobre todo tenéis que pedirle, a él, poderoso intercesor, la virtud de la obediencia.

* * *

Si el objetivo de la *Patris corde* “es que crezca el amor a este gran santo, para ser impulsados a implorar su intercesión e imitar sus virtudes, como también su resolución”, haremos bien, en este día de San José y en este año dedicado a él, de ponderar las enseñanzas de vida que nos ofrece nuestro patrón y en suplicárselas con devoción.

Con el papa Francisco, acabo: “Los santos ayudan a todos los fieles «a la plenitud de la vida cristiana y a la perfección de la caridad» [28]. Su vida es una prueba concreta de que es posible vivir el Evangelio. [...] No queda más que implorar a san José la gracia de las gracias: nuestra conversión”. A él dirijamos nuestra oración:

Salve, custodio del Redentor
y esposo de la Virgen María.
A ti Dios confió a su Hijo,
en ti María depositó su confianza,
contigo Cristo se forjó como hombre.

Oh, bienaventurado José,
muéstrate padre también a nosotros
y guíanos en el camino de la vida.
Concédenos gracia, misericordia y valentía,
y defiéndenos de todo mal. Amén.

19 de marzo de 2021

Real Santuario de San José de la Montaña

HOMILIA DEL DIUMENGE DE RAMS

Ens tornem a trobar per celebrar el Diumenge de Rams. Moltes coses han passat des de fa dos anys. La pandèmia ha canviat moltes coses en negatiu, però també ha portat grans oportunitats. Una d'elles, clarament, la vida en família. Avui, comencem una setmana que, gràcies a les recomanacions de les autoritats sanitàries, pot tornar a ser una ocasió magnífica per cultivar i cuidar la vida familiar: la relació entre esposos i entre pares i fills.

Enguany, el Papa ha dedicat aquest 2021 a sant Josep, en el 150 aniversari del seu patronatge sobre l'Església catòlica. També ha decidit inaugurar un any dedicat a la família, arran del 5è aniversari de la seva carta apostòlica *Amoris laetitia*.

Permeteu-me que avui, el dia més familiar de la Setmana Santa, inviti a tots els pares a aprendre de sant Josep l'actitud del servei envers l'esposa i els fills. Ho faig perquè hem acabat d'escoltar, a través del relat de la passió, el lliurament salvador de Jesús a la creu. Els pares i tots els que hem d'exercir una certa paternitat, estem cridats a viure aquest lliurament en la donació als fills i als fidels que ens han estat confiats. Penso que és bo —especialment els que sou pares d'infants— d'aprofitar aquesta Setmana Santa no només per estar en família, sinó també per examinar i créixer en una paternitat servicial.

Sant Josep, model de paternitat, no és un home xerraire i protagonista. En els evangelis apareix un marit i un pare que escolta i actua. Josep, en cada episodi, fins i tot quan ell és el protagonista —perquè Déu se li revela en somnis per assistir-lo en les greus decisions que ha de prendre per protegir Maria i el nen— té un paper de servei. La seva paternitat no és absència ni abandó, sinó estar present, veure la necessitat dels qui li han estat confiats i prendre l'opció de viure per a ells.

Malgrat que ser pare entranya de manera natural aquesta actitud, la realitat és que, com diu el Papa: “en la societat del nostre temps, els infants sovint sembla que no tinguin pare”. No perquè siguin orfes, sinó perquè el seu pare no té cura d'ells, no esmerça la seva vida en aquesta aventura: la més apassionant que pot viure un home.

La paternitat de sant Josep també il·lumina la realitat eclesial enmig d'un món on tantes persones necessiten algú que els faci de pare. Sant Josep és mestre de pares, mestre de pastors i mestre de comunitats cristianes. El Papa també té una afirmació en aquest sentit: "També l'Església d'avui necessita pares".

Però, "ningú neix pare, sinó que se'n fa. I no se'n fa només per portar un fill al món, sinó per fer-se'n càrrec responsablement. Totes les vegades que algú assumeix la responsabilitat de la vida d'un altre, en cert sentit exercita la paternitat cap a ell". Ens venen al cap els nostres pares, ens venen al cap tants cristians exemplars, molt sovint religiosos i religioses, que han exercit de pares d'aquells que no tenien pare. Ens venen al cap les comunitats vives i fraternes que desitgem que siguin una llar on cadascú pugui trobar una paternitat que el protegeixi, que l'orienti, que el sostingui, que cregui en ell i hi confiï.

Quants pares han castrat la vida dels seus fills perquè volien que estudiesin tal carrera, juguessin a tal esport, toquessin tal instrument, s'afeccionessin a tal hobby. "Ser pare significa introduir el nen en l'experiència de la vida, en la realitat. No per retenir-lo, no per empresonar-lo, no per posseir-lo, sinó per fer-lo capaç d'escollir, de ser lliure, de sortir". El pare és aquell que construeix relacions lliures, no possessives.

No és d'estranyar que, en un temps infectat de consumisme i d'hedonisme, els pares tinguin grans dificultats per exercir una veritable paternitat. L'home lliure no viu abocat a posseir coses i a posseir persones per al seu gaudi. L'home cast, en l'accepció més fonamental del terme, és l'home que estima de veritat, l'home que no se cerca a si mateix ni usa dels altres per sentir-se viu, estimat, realitzat. És l'home que ha descobert que la felicitat rau en el fet de donar-se, de voler el bé de l'altre, d'estar al darrere i alegrar-se del creixement i del projecte de l'altre.

Així mateix ho hem de dir dels pastors i d'aquells que sou convidats a ser deixebles missioners en comunitats que volen esdevenir una llar per néixer i créixer en la vida cristiana. Qui fa adeptes, qui es considera imprescindible, qui sempre ha d'estar a l'escenari, està molt lluny del rol paternal que necessiten aquells que li han estat confiats. I això no cal que tingui forma de protagonisme descarat, pot tenir forma d'individualisme, d'incapacitat per confiar, de tendència a ser a tot arreu i de pensar que res funcionarà si no hi soc jo present.

Massa sovint, disfressem de servei i d'amor el que simplement és necessitat de posseir per sentir-nos reconeguts, estimats, valorats. Com diu el Papa, "l'amor que vol posseir, al final, sempre es torna perillós, empresona, sufoca, fa infeliç. Déu mateix va estimar l'home amb amor cast, deixant-lo lliure fins i tot per equivocar-se i posar-se en contra seva. La lògica de l'amor és sempre una lògica de llibertat, i Josep va ser capaç d'estimar d'una manera extraordinàriament lliure. Mai no es va posar al centre. Va saber com descentrar-se, per a posar Maria i Jesús en el centre de la seva vida". Heus ací un bon termòmetre per valorar el nostre servei. Em poso en el centre o poso l'esposa i els fills en el centre? I això tant en les coses més ordinàries –mirant la televisió, en les tasques de la llar, en les activitats de lleure...– com en les més extraordinàries –les opcions professionals, la compra de l'habitatge o d'un vehicle, la programació de les vacances d'estiu...

Continua el Papa: "El món necessita pares, rebutja els amos [...]. Ser pare a l'ombra és assolir una maduresa relacional alliberadora i fecunda. Quan arribem a ser pares així, brilla la bellesa de la donació d'un mateix i es manifesta la felicitat del qui viu per als altres". I això no s'assoleix pel fet de casar-se, això és el fruit madur d'una vida transformada per Déu.

Tot el que he dit pot servir per a pares, mares, avis, àvies, pastors, membres d'aquesta comunitat, però permeteu que ho adreci especialment als pares d'infants petits que avui veniu a la bonica i entranyable festa de Diumenge de Rams. Els marits i pares, sigui per causa de la cultura que encara arrosseguem, sigui per causa del ritme de vida, sigui per causa de les ferides que heu patit, correu el risc de fracassar en l'estimació i el servei a la vostra muller i als vostres fills. Us demano de cor que aprofiteu aquest temps en família per valorar la vostra esponsalitat i la vostra paternitat.

Catedral de Solsona, 28 de març de 2021

HOMILIA DE LA MISSA CRISMAL

Segur que tots heu llegit i predicat la darrera carta apostòlica del papa Francesc *Patris corde* –Amb cor de pare–, amb motiu del 150 aniversari de la seva declaració com a patró de l'Església catòlica. Potser alguns també heu llegit o esteu llegint la novel·la sobre sant Josep que ell cita a la darrera part, *L'ombra del Pare*.

Em proposo comentar tres aspectes de l'Evangeli de sant Lluc, que any rere any ens acompanya en aquesta missa del Crisma, a partir d'algunes reflexions del Papa i dels suggeriments que apareixen en aquesta bonica història de Josep de Natzaret. Ho faig per aprofundir un cop més en algunes actituds de fons del ministeri les promeses del qual avui renovarem.

La visita de Jesús al seu poble, Natzaret, “on s’havia criat”, ens remet a la seva infància i joventut. Ens remet a l’aprenentatge vital que va fer de la mà de la seva mare, Maria, i del seu pare legal, Josep. La seva intervenció, a la sinagoga, li és ocasió per proclamar, enmig dels qui guarden a la memòria els seus 30 anys de vida oculta i ordinària, que la profecia messiànica d’Isaïes es compleix, ara i aquí, en ell –“això que sentiu contar de mi és el compliment d’aquestes paraules de l’Escriptura”.

Què ens revelen, a nosaltres, cridats a ser uns altres “crist” en l’ara i aquí que ens toca viure, les expressions “on s’havia criat” i “el compliment d’aquestes paraules de l’Escriptura”?

Aquestes paraules ens porten a pensar en el “com” de Jesús, més que no pas en el “què”. Més en com la vida en la Sagrada Família va configurar el seu cor? Com, a casa i a la sinagoga, va aprendre a fer la voluntat de Déu? I, sobretot, com aquest “com” és exemplar i estimulante per al nostre ministeri?

I el com que centra aquesta meua homilia no em porta a parlar de mitjans, com en altres ocasions, sinó de formes i d’actituds! Llegint la carta apostòlica –Amb cor de Pare– i els primers capítols de la novel·la *L'ombra del Pare*, apareix el com de Josep i les arrels del com de Jesús. Apareix el com de Déu que ha d’il·luminar el nostre “com”.

Així, doncs, vull fixar-me en el “com” del ministeri de Jesús i en el “com” del nostre ministeri. Ho faig amb les evocacions que “l’on s’havia criat” i “el compliment de les paraules de l’Escriptura” em suggereixen en les espigolalles de detalls sobre sant Josep d’aquests dos materials.

“Jesús se n’anà a Natzaret, on s’havia criat”

Si llegiu els 8 primers capítols de *L’ombra del Pare*, redescobrireu com Déu preparava les coses perquè el “seu” fill no “mamés” la religiositat i la moralitat sufocant que regnava a Israel en aquells moments. Quina imatge de Déu tan tergiversada! Quina imatge de l’home tan excloent! Quina imatge de la dona tan degradant! Quina comprensió de l’amor tan eixarreïda! Quina manipulació de la llei i dels profetes tan de curta mirada!

Déu va esperar que el primogènit de la nissaga reial de David no fos res humanament i pogués ser un home humil i silenciós, dòcil a la seva voluntat, ombra de la seva paternitat. Déu va moure els fils de la història, com només ell sap fer, perquè acabés trobant la que ell havia escollit per a ser la mare del redemptor. I, així, fes tant de Maria una mare honesta com del “seu” fill, el messies esperat d’Israel.

Déu va voler que Jesús es criés en una llar segellada per l’amor. És deliciós com l’autor de la novel·la contrasta la comprensió de l’amor esponsal de Josep i les intuïcions escrupoloses de Zacaries i de Cleofàs, el suposat oncle de Maria. Més contrastant és, encara, la visió que destil·len els dos fariseus que van a la mateixa caravana amb Josep de camí cap a Galilea, o el pagès que, junt amb la seva esposa i el seu fill, també fan camí amb ells. Impacta la delicadesa de Josep que no vol prendre Maria per esposa simplement perquè el seu tutor hi accedeix, sinó només amb la condició que ella accepti. Això, a nosaltres, avui, ens sembla normal, però ja sabeu que a l’època la major part de novells esposos ni s’havien vist mai abans del compromís i, si ho havien fet, no s’havien parlat mai.

Jesús es va criar en una llar que respirava amor i un amor tendre. Maria i Josep foren ombra de l’amor de Déu, tendre, misericordiós, fidel, com narren tan bellament tants episodis i salms de l’Escriptura.

No ens ha d'estranyar la tendresa del Senyor amb els infants, amb els necessitats, amb els pecadors, amb les dones! Paràboles com la del bon samarità o la del fill pròdig, que tant xocaven i seduïen els cors de la bona gent, eren per a Jesús com respirar! Així mateix la predicació de les benaurances, de la confiança en la providència, de la correcció del germà errat... Quina paciència amorosa amb els malalts, els pecadors, els endimoniats, els seus mateixos deixebles, li brollava del fons de la seva ànima! Quina misericòrdia amb l'adúltera, amb Pere! Quina empatia amb la samaritana! Jesús mostra amb més claredat que mai l'amor tendre i compassiu de Déu! Ell és mansoi i humil de cor.

Molts hem cregut "que Déu es basa només en la part bona i vencedora de nosaltres". Molts hem cregut que l'actitud del qui vol créixer és la fortalesa, la competència, l'audàcia. La realitat, però, és que "la majoria dels seus designis es realitzen a través i malgrat la nostra debilitat". No creixem a base de colzes o de punys, sinó a base de carícies.

La tendresa envers les nostres fragilitats ens salva. Si hem gaudit d'un pare, d'un director espiritual, d'un mestre capaç de mirar la nostra vulnerabilitat amb tendresa i d'ajudar-nos a veure en ella l'oportunitat per confiar en Déu, tenim a l'ànima un salconduit per afrontar totes les dificultats de la vida. Si hem tingut un pare, un director o un mestre exigent i inflexible, tindrem problemes en les relacions i grans dificultats per acceptar-nos i per acceptar els altres tal com són.

La tendresa és l'amor davant la fragilitat. La tendresa és l'obra artesana d'un Déu que actua en els cors i en els esdeveniments "fins i tot a través de les nostres pors, de les nostres fragilitats, de la nostra feblesa".

Avui, més que mai, les persones que arriben a les parròquies ho fan profundament ferides. Els pastors que no estimen amb un amor tendre poc camí faran amb ells. El qui estima amb tendresa, amb cor de pare, engendra deixebles, és instrument de guarició, ajuda a mirar la pròpia veritat amb esperança, com una oportunitat perquè sigui possible l'obra artesanal i meravellosa de Déu.

Jesús es va criar en una llar que regalimava un amor tendre, que llegia la Paraula de Déu en veritat, sense tergiversacions. Ell, però, va culminar la seva configuració en aquelles llargues matinades amb el Pare, plenes d'intimitat i de tendresa.

Cadascun de nosaltres coneixem el nostre natural i el caràcter que ha forjat la nostra història familiar. Potser a uns us sortirà més espontàniament aquesta tendresa tan de Déu, tan de Jesús, tan necessària avui i sempre. D'altres potser mostrareu més el poder de Déu perquè la intimitat amb ell haurà transformat el vostre natural més feréstec i dur. Sigui com sigui, no renunciem mai a la tendresa. Una comunitat que té al davant un pastor capaç de cultivar una cultura d'amor paternal, d'amor tendre, ha fet fortuna, toca l'evangeli i viu.

“Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura.”

Quin retrat més bell fa *L'ombra del Pare* del silenci i de la pregària de Josep! Quins comentaris tan fins de les paraules de l'Escriptura, en contrast amb les sentències vexants dels fariseus que l'acompanyen per la fossa del Jordà. Quina espera confiada per descobrir qui havia de ser la seva esposa, segons la voluntat de l'Altíssim! Quina confiança en Déu quan la seva promesa, sense ni parlar amb ell, va marxar a tenir cura d'Elisabet, un cop embarassada!

El Papa mostra l'obediència de sant Josep als designis de Déu: a través de l'observança de totes les prescripcions de la llei; a través del compliment a la imposició romana del cens que va procurar que el Salvador nasqués on havia predit el profeta; a través de l'àngel que, en somnis, li va mostrar la decisió encertada en les grans cruïlles de la seva vida. Com diu el Papa: “A cada circumstància de la seva vida, Josep va saber pronunciar el seu ‘fiat’, com Maria a l'Anunciació i Jesús a Getsemani”.

Estem començant la Setmana Santa. Contemplarem aquests dies l'obediència de Jesús als designis del Pare. Tots els deixebles l'abandonaran, però ell romandrà fidel. El calze serà duríssim, humanament insuportable, però Ell no es farà enrere. La carta als Hebreus ho sintetitzarà així: “aprenqué en els sofriments què és obeir”.

L'obediència de Josep, l'obediència de Jesús no és por a la impuresa, al pecat o al càstig. No és immaduresa, no és por a equivocar-se. És l'obediència als dissenys de Déu. L'obediència de Josep i de Jesús fa el seu aprenentatge en la llei, es forja en l'oració i es concreta en la vida.

Per què molts a Israel abandonaven el compliment de la llei? Perquè els seus mestres la desacreditaven amb la seva vida. No correm el risc del mateix, també avui nosaltres? No correm el risc de *mundanitzar-nos* i de manipular l'evangeli per no aparèixer com a incoherents?

Que diferent quan, observant l'ensenyament de l'Església, aprenem a ser fidels a l'evangeli i ens disposem a acollir el que Déu ens revela en l'oració i la vida! Qui viu en obediència de les paraules de l'Esclatua, més tard o més d'hora escolta Déu que parla i, sobretot, és capaç de descobrir el misteriós disseny de Déu en els esdeveniments que ens succeeixen.

Heus ací el gran repte dels pastors: ésser obedients a la vocació rebuda per educar una generació que no entén l'obediència i que viu malmenada i a les palpentes, ensepegant una i una altra vegada en errors més i més greus.

Però no n'hi ha prou de ser exemplars. Cal, també, mostrar amb la nostra vida que acollint els esdeveniments i descobrint-hi el disseny de Déu es fressa el camí de la felicitat.

Sovint, davant les dificultats o contrarietats, escollim una d'aquestes dues opcions equivocades: o el sobreesforç per comprendre, per resoldre o la fugida i l'abandó per intentar negar la realitat.

Sant Josep i Jesús ens mostren que hi ha una actitud teològica –que compta amb Déu, que el té en compte. Es tracta d'acollir la realitat, els esdeveniments, amb cor obert, per descobrir un disseny més profund, un projecte que desborda els nostres projectes.

Josep mostra una maduresa fora d'allò comú. Ni la dona que va prendre per esposa, ni el naixement del seu fill, ni la persecució que el va obligar a fugir a Egipte, res de res fou com s'havia imaginat. Per què no va voler dominar la situació i forçar-la? Per què no va fugir i no se'n va desentendre? Perquè sabia que la seva vida era com Déu volia, ell l'havia preparada i teixida per a tot allò que tenia al davant en cada moment i a ell li corresponia acollir-la amb confiança.

Quin repte tan gran, ser pares en l'acolliment per a tants homes i dones que reneguen de la seva història. Molts conversos volen sepultar allò que han viscut, ho consideren un error, quelcom que no havia de passar i resulta que "la vinguda de Jesús enmig nostre és un regal del Pare, perquè cadascú pugui reconciliar-se amb la carn de la seva pròpia història, encara que no l'entengui del tot".

El nostre testimoni és allò més preuat que podem oferir. Quan acollim la nostra història i l'estimem tota sencera, perquè ha estat tot allò del que s'ha valgut Déu per salvar-nos, ens fem instruments perquè d'altres puguin descobrir com "Déu escriu recte amb ratlles tortes". De fet, qui ha fet aquest camí no s'escandalitza de res ni de ningú, no veu impediments i sap que Déu pot treure sants de les pedres. Testimoniar això amb senzillesa porta esperança als qui s'afeixuguen per l'ardu camí de la reconciliació amb la pròpia història. Acompanyar sense presses el llarg procés que porta a l'agraïment per tot allò que hom ha viscut és de les millors coses del nostre ministeri.

Renovarem les nostres promeses sacerdotals. Beneirem els sants olis amb els quals portarem la gràcia de Déu a tots els que ens han estat confiats.

Demanem la gràcia de viure aquest moment com una renovació del nostre ministeri perquè el visquem i l'exercim "amb cor de Pare", amb un amor tendre i obedient.

Catedral de Solsona, 29 de març de 2021

RECÉS DE QUARESMA PER ALS TREBALLADORS APOSTÒLICS

AMB COR DE PARE

Sant Josep ens ajuda a la conversió del cor

Introducció

Segur que tots heu llegit la darrera carta apostòlica del papa Francesc *Patris corde* –Amb cor de pare–, amb motiu del 150 aniversari de la seva declaració com a patró de l'Església catòlica.

Em proposo usar les riques i suggerents reflexions del Papa sobre sant Josep per ajudar-vos a fer aquest dia de recés a les portes de la Setmana Santa. Certament faré també referència als evangelis de la infància que trobem en els evangelistes Mateu i Lluç i que el Sant Pare tan bellament resumeix al proemi de la seva carta.

En primer lloc, gràcies per ser aquí i per dedicar aquest dia a preparar-vos. Aquests propers dies segurament haureu de fer moltes coses i convé no oblidar allò principal: preparar el nostre cor per a les grans festes que s'acosten.

En segon lloc, us reparteixo una còpia en català de la *Patris corde*, per poder-la usar en les estones de pregària i perquè aquests dies vinents la pugueu llegir sencera, si encara no ho heu fet.

En tercer lloc, convé que tingueu una Bíblia –si no la dueu, en podeu agafar una d'aquestes– per guiar les quatre estones de pregària que tindrem.

En quart lloc, us invito a observar el silenci exterior des d'ara fins al final del recés. Tots ho agraiem.

Sense més preàmbuls, situem-nos. Què sabem de sant Josep? Llegim a la *Patris corde* una bonica síntesi que no em canso de llegir una i altra vegada i que fins i tot em passa per la ment de memoritzar-la. En poques paraules apareix tot allò que els evangelis diuen de sant Josep.

“Sabem que va ser un humil fuster (cf. Mt 13,55), promès amb Maria (cf. Mt 1,18; Lc 1,27); un «home just» (Mt 1,19), sempre disposat a fer la voluntat de Déu manifestada en la seva Llei (cf. Lc 2,22.27.39) i a través dels quatre somnis que va tenir (cf. Mt 1,20; 2,13.19.22). Després d’un llarg i fatigós viatge de Natzaret a Betlem, va veure néixer el Messies en un pessebre, perquè «no havien trobat cap lloc a l’hostal» (Lc 2,7). Va ser testimoni de l’adoració dels pastors (cf. Lc 2,8-20) i dels Mags (cf. Mt 2,1-12), que representaven respectivament el poble d’Israel i els pobles pagans.

Va tenir la valentia d’assumir la paternitat legal de Jesús, a qui va donar el nom que li va revelar l’àngel: «Tu li posaràs el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble» (Mt 1,21).”

“Al temple, quaranta dies després del naixement, Josep, juntament amb la mare, va presentar el Nen al Senyor i va escoltar sorprendre la profecia que Simeó va pronunciar sobre Jesús i Maria (cf. Lc 2,22-35). Per tal de protegir Jesús d’Herodes, va romandre a Egipte com a estranger (cf. Mt 2,13-18). De retorn a la seva terra, va viure de manera oculta al petit i desconegut poble de Natzaret, a Galilea [...], lluny de Betlem, la seva ciutat d’origen, i de Jerusalem, on hi havia el temple. Quan, durant una peregrinació a Jerusalem, van perdre Jesús, que tenia dotze anys, ell i Maria el van buscar angoixats i el van trobar al temple mentre discutia amb els doctors de la llei (cf. Lc 2,41-50).”

Ens pot ajudar sant Josep avui en el nostre camí de vida cristiana i en el nostre servei eclesial com a TAs?

Diu el Papa que “la grandesa de sant Josep consisteix en el fet que va ser l’espòs de Maria i el pare de Jesús” i citant sant Joan Crisòstom afirma que “com a tal, «va entrar al servei de tota l’economia de l’encarnació»”.

La tradició mostra que sant Josep ha estat estimat sempre pel poble cristià i alguns sants testimonien el seu poder intercessor.

Quan aquest passat dia de Sant Josep vaig anar a presidir la missa solemne al santuari de Sant Josep de la Muntanya a Barcelona, vaig veure que al timpà de la porta principal del santuari hi havia simplement l’expressió “ite ad Joseph”. Vaig

recordar allò que vaig descobrir llegint la carta del Papa: “La confiança del poble en sant Josep es resumeix en l’expressió *Ite ad Ioseph*, que fa referència al temps de fam a Egipte, quan la gent demanava pa al faraó i ell els contestava que anessin a trobar Josep i fessin tot el que ell els digués (Gn 41,55)”.

Allí vaig reconèixer la gran tradició barcelonina de la devoció a sant Josep i la tradició de les cartes a sant Josep. Si la dita rural diu “de Joseps, Joans i ases, n’hi ha a totes les cases”, està clar que des del cap i casal fins al rere país som un poble de tradició josefina.

Així, doncs, la fe del poble reconeix un rol paternal a sant Josep sobre tota l’església. El magisteri pontifici recent el valida i el confirma. Tots som coneixedors de la necessitat que les noves generacions tenen d’una paternitat sana i ben exercida i de la crida que vivim com a església a ser pares dels qui no tenen pare.

Sovint, la gent ferida que s’apropa a l’església sofreix les seqüeles de la manca de la figura paterna. Sant Josep, a tots els preveres i diaques, però també als qui col·laboreu estretament amb ells, ens pot ensenyar a acompanyar els fidels amb “un cor de pare”.

Faré 4 meditacions. Selecciono 4 de les 6 actituds que el Papa glossa en la seva carta. Aquelles que em semblen més suggerents per a tots nosaltres: pare en la tendresa, pare en l’obediència, pare en l’acolliment i pare a l’ombra. Deixo les dues restants –pare del coratge creatiu i pare treballador– perquè vosaltres trobeu un matí o una tarda durant els primers dies de la Setmana Santa per completar aquest recés.

1a. Meditació. Pare en la tendresa

Els relats evangèlics no presenten explícitament aquesta actitud de sant Josep. Diu, però, el Sant Pare:

“Josep va veure progressar Jesús dia rere dia «en enteniment i com es guanyava el favor de Déu i dels homes» (Lc 2,52).

Com va fer el Senyor amb Israel, així ell «va ensenyar-lo a caminar i l’agafava pels braços: feia com els qui prenen un infantó i se l’acosten a la

cara, o s'inclinava per donar-los l'aliment» (cf. Os 11,3-4). Jesús va veure la tendresa de Déu en Josep: «Com un pare s'apiada dels seus fills, el Senyor s'apiada dels fidels» (Sl 103,13).

A la sinagoga, durant la pregària dels Salms, Josep certament haurà escoltat el ressò que el Déu d'Israel és un Déu de tendresa, que és bo per a tothom i que «estima entranyablement tot el que ell ha creat» (Sl 145,9)".

La tendresa és una virtut imprescindible per créixer

Molts hem cregut, durant molt de temps, que “que Déu es basa només en la part bona i vencedora de nosaltres”. Molts hem cregut que l'actitud del qui vol créixer és la fortalesa, la competència, l'audàcia. La realitat, però, és que “la majoria dels seus designis [dels de Déu] es realitzen a través i malgrat la nostra debilitat”. No creixem a base de colzes o de punys, sinó a base de carícies.

La tendresa envers les nostres fragilitats ens salva. Si hem gaudit d'un pare, d'un director espiritual, d'un mestre capaç de mirar la nostra vulnerabilitat amb tendresa i d'ajudar-nos a veure en ella l'oportunitat per confiar en Déu, tenim a l'ànima un salconduit per afrontar totes les dificultats de la vida. Si hem tingut un pare, un director o un mestre exigent i inflexible, potser haurem aconseguit grans metes professionals o esportives, però tindrem greus problemes en les relacions i grans dificultats per acceptar-nos i per acceptar els altres tal com són.

La tendresa és l'amor davant la fragilitat. La tendresa és l'obra artesana d'un Déu que actua en els cors i en els esdeveniments “fins i tot a través de les nostres pors, de les nostres fragilitats, de la nostra feblesa”.

Tots, si no estem molt espatllats, agraïm que ens tractin amb tendresa, però a voltes tenim dificultats per acceptar-la si pretén arribar al nostre cor. Perquè la tendresa, quan arriba al cor, revela, mostra la veritat i massa sovint no estem disposats a acceptar-la. Com diu el Papa: “El Maligne ens fa mirar la nostra fragilitat amb un judici negatiu” i massa sovint ens l'acabem creient, pensem que no som vàlids, que no tenim solució, que mai ens en sortirem. Quan permetem que aquest toc amorós arribi al cor, a les nostres ferides i a les seqüeles que han provocat, aleshores es produeix un miracle. La tendresa de Déu ens mostra la veritat de la nostra vida i

evita que fugim, evita que sorgeixin en nosaltres sentiments de repugnància, de negació. “La tendresa és la millor manera de tocar allò que és fràgil en nosaltres [...]. Només la tendresa ens salvarà de l’obra de l’Acusador” (cf. Ap 12,10).

El Papa ofereix la medicina de “la Misericòrdia de Déu, especialment en el sagrament de la reconciliació”, lloc on és possible viure “una experiència de veritat i tendresa”. Quan hom es confessa de veritat, el que està fent és mirar les pròpies actituds i actes amb la mirada de Déu, que no condemna. Déu mira les nostres males intencions i les seves conseqüències, fixant-se en nosaltres, fixant-se en la nostra història, adonant-se de per què actuem així. Quan hom rep l’absolució, experimenta que allà on no hi ha amor, Déu hi posa amor i ho fa amb tendresa, sense violentar ni forçar. Com un pare, que veient la crisi d’ira d’un fill, no el redueix amb violència, sinó que l’abraça amb tendresa fins a omplir d’amor el seu cor ferit. Tenir l’audàcia de confessar-se és creure de veritat que “Déu no ens condemna, sinó que ens acull, ens abraça, ens sosté, ens perdona”.

El Papa diu que l’experiència de la misericòrdia ens arriba especialment a través del sagrament de la reconciliació. Aquest “especialment” indica que no únicament ni exclusivament fem experiència de la misericòrdia de Déu quan ens confessem. Pertànyer a una comunitat cristiana on la debilitat és acollida amb tendresa és també un instrument per experimentar l’amor de Déu. Diu el Papa que: “el dit que assenyalà i el judici que fem dels altres són sovint un signe de la nostra incapacitat per acceptar la nostra pròpia feblesa, la nostra pròpia fragilitat”. Quantes vegades hem experimentat això en les nostres comunitats? Quantes vegades ens manca la caritat per ajudar el que supura pus i infecta tots els grups o espais on es fa present? En canvi, els qui hem tingut l’oportunitat de participar en grups en els quals és possible fer-se vulnerable, i això és ocasió d’experimentar-se estimat, hem experimentat aquestes altres vies per experimentar la misericòrdia de Déu. Quina experiència tan de Déu és sentir-se estimat pels germans quan abandonem la màscara i revelem precisament allò que sempre ocultem perquè temem que ens serà mereixedor de menyspreu o d’abandó! No és això el que s’experimenta en l’equip del recés d’Emmaús? No és això el que viuen les persones que formen part dels grups cordada? No és això el que necessitarien moltes persones en les nostres comunitats?

La tendresa que ens té Déu fa possible el veritable creixement.

La tendresa és una virtut fonamental per a un deixeble missioner que ha de *discipular* “infants” en la fe.

La tendresa permet al pare alliberar d'inseguretats el fill. La tendresa, en el pastor de comunitats i en els seus col·laboradors més immediats, el fa acollidor, compassiu i benigne, lent per al càstig i ric en l'amor, com Déu. La tendresa fa del mestre un creador d'oportunitats per als seus alumnes. La tendresa, en el món del treball, genera una dinàmica d'humanització, de cooperació i actua com a antídoto contra la lluita competitiva.

Avui, més que mai, les persones que arriben a les parròquies ho fan profundament ferides. La majoria no suporta la mirada o mira defensivament. Molts exploten i fugen per qualsevol cosa. Molts són incapaços del més mínim contacte físic. Màscara, interpretacions, crítiques, justificacions. Els pastors i els TAs sense cor de pare poc tenen a fer. Es cansen ràpid. Trepitgen els ulls de poll. Jutgen amb inclemència. Exclouen la indignitat.

La tendresa és el fruit madur del qui ha estat guarit, del qui accepta la pròpia història, del qui sap que no és ell qui resoldrà les coses, del qui se sent en mans de Déu. El qui estima amb tendresa, amb cor de pare, engendra deixebles, és instrument de guarició, ajuda a mirar la pròpia veritat amb esperança, com una oportunitat perquè sigui possible l'obra artesanal i meravellosa de Déu.

En James Mallon explica que les nostres parròquies, si volen ser evangelitzadores, han de comprendre que avui la gent arribarà a convertir-se no pas per l'atractiu d'una vida recta i coherent ni per la seducció d'una predicació, sinó per la possibilitat de pertànyer a una comunitat plena de sentit, és a dir, una comunitat que acull la fragilitat i que valora i aprecia el fracàs, les marrades, els desencerts.

Ho veiem a Alpha. Qui es queda? Qui continua després del primer dia? Aquell que necessita estar amb d'altres sense ser jutjat, aquell que no pertany, que viu sentint-se sol.

Ho veiem a les Catecolònies i a l'Oratori dels nens petits. La pedagogia de la benedicció és molt més efectiva que la pedagogia de la correcció. Els nens estan

mancats d'afecte per totes bandes i si arreu experimenten por, exigència, duresa, no els queda més remei que cercar mecanismes de protecció o de fugida. Per això, és tan important que a la catequesi i a les Catecolònies la nostra pedagogia sigui la benedicció, la tendresa. Per això és tan important cultivar una espiritualitat de la tendresa, imitar aquest cor de Pare, tendre, de sant Josep.

A l'escola de Sant Josep podem aprendre a deixar-nos tocar per la tendresa de Déu, podem aprendre a ser tendres amb cor de Pare.

Proposta per a l'oració personal: Imaginar la vida de la infantesa de Jesús a Natzaret. L'Evangeli segons sant Lluc ens dona tres pistes molt senzilles en dues versions:

. Lc 2, 39-40: "l'infant creixia i s'enfortia, ple d'enteniment; i Déu li havia donat el seu favor".

. Lc 2, 52: "Després baixà amb ells a Natzaret i els era obedient. [...] Jesús es feia gran, avançava en enteniment i tenia el favor de Déu i dels homes".

Us invito a imaginar com tractava Josep el nen Jesús quan tenia 2, 3, 5, 8 anys. Arribats a un punt, arrisqueu-vos a deixar-vos tractar així.

2a. Meditació. Pare en l'obediència

El Papa mostra l'obediència de sant Josep als designis de Déu narrant els 4 grans esdeveniments en els quals Josep ha de prendre una decisió difícil i que ens reporta l'Evangeli segons Sant Mateu. En tots ells, Déu assisteix l'espòs de Maria manifestant-li la seva voluntat a través d'un àngel que li parla en somnis. En tots, la seva promptitud a l'obediència és exemplar. Escoltem la claredat de l'anàlisi del Papa:

Josep estava molt angoixat per l'embaràs incompreensible de Maria; no volia «difamar-la públicament», però va decidir «desfer en secret l'acord matrimonial» (Mt 1,19). En el primer somni l'àngel el va ajudar a resoldre el seu greu dilema: «No tinguis por de prendre Maria, la teva esposa, a casa teva: el fruit que ella ha concebut és obra de l'Esperit Sant. Tindrà un fill, i li posaràs el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble» (Mt 1,20-21). La seva resposta va ser immediata: «Quan Josep es despertà, va

fer el que l'àngel del Senyor li havia manat» (Mt 1,24). Amb l'obediència va superar el seu drama i va salvar Maria.

En el segon somni l'àngel va ordenar a Josep: «Lleva't, pren el nen i la seva mare, fuig cap a Egipte i queda-t'hi fins que jo t'ho digui, perquè Herodes buscarà l'infant per matar-lo» (Mt 2,13). Josep no va dubtar a obeir, sense qüestionar-se sobre les dificultats que podia trobar: «Es llevà, prengué de nit el nen i la seva mare, se'n va anar cap a Egipte i s'hi quedà fins a la mort d'Herodes» (Mt 2,14-15).

A Egipte, Josep va esperar amb confiança i paciència l'avís promès per l'àngel per a retornar al seu país. I quan en un tercer somni el missatger diví, després d'haver-lo informat que els que intentaven matar el nen havien mort, li ordenà que es llevés, que prengué el nen i la seva mare i que tornés al país d'Israel (cf. Mt 2,19-20), ell un cop més va obeir sense vacil·lar: «Es llevà, prengué el nen i la seva mare i va tornar al país d'Israel» (Mt 2,21).

Però durant el viatge de tornada, «quan va sentir a dir que Arquelau regnava a Judea en lloc del seu pare Herodes, tingué por d'anar-hi. Advertit en somnis —i és la quarta vegada que va succeir—, es retirà a la regió de Galilea i se n'anà a viure en un poble anomenat Natzaret» (Mt 2,22-23).

El Papa subratlla l'obediència de Josep tan bon punt es desperta de cadascun dels somnis. També pondera com “amb l'obediència va superar el seu drama i va salvar Maria”, com va salvar el seu fill de la persecució “sense qüestionar-se sobre les dificultats que podia trobar”, com, sense vacil·lar, va tornar d'Egipte quan l'àngel li ho va indicar i com va decidir instal·lar-se a Galilea alertat en somnis sobre el perill que podien córrer a Judea.

A l'obediència als manaments divins revelats extraordinàriament, s'hi afegia l'obediència manifestada a la llei d'Israel i fins a la imposició romana del cens que va procurar que el Salvador nasqués on havia predit el profeta. “A cada circumstància de la seva vida, Josep va saber pronunciar el seu ‘fiat’, com Maria a l'Anunciació i Jesús a Getsemani”. I així, “Josep, en el seu paper de cap de família, va ensenyar Jesús a ser submís als seus pares, segons el manament de Déu (cf. Ex 20,12)”.

L'obediència de Josep és a Déu, als seus designis. Ho aprengué en l'obediència a la llei i les tradicions jueves. No és una obediència per por al càstig o a equivocar-se, és l'obediència als designis, sovint incomprensibles, de Déu.

La nostra cultura ens empeny a fer allò que ens ve gust en cada moment. Obeir no està de moda. Ser submís ha esdevingut un defecte. S'ha produït un esllavissament de la veritat i l'obediència al relativisme i a la insubmissió. Aquest canvi tan profund i que tan greus obstacles planteja a l'evangelització té múltiples causes, però d'una en som clarament responsables.

Si el pare no estima, si el professor no és equànim, si el pastor delma el ramat, si l'empresari oprimeix, si el polític s'enriqueix a costa d'allò públic, qui els obeirà? Qui serà submís a les seves directrius? Amb pares i dirigents immorals, com la societat no s'esllavissarà cap al relativisme i la desobediència?

Però el més trist és el resultat d'aquest procés, junt amb moltes altres causes, i és que ens hem tornat esclaus del dèspota que habita en les nostres passions. Si ni els que ens dirigien ens acompanyaven cap a la veritat, molt menys el nostre lliure albir.

Que diferent quan el pare, el pastor, el mestre, l'empresari i el polític són obedients a la vocació rebuda, al bé dels qui els han estat confiats! Que diferent quan tots cerquen la veritat i el bé dels seus fills, fidels, alumnes, treballadors i ciutadans! Com no ens fiarem de qui, amb cor de pare, cerca el nostre bé i té l'encàrrec d'ajudar-nos a viure'!! Com no obeirem si el qui dirigeix ho fa amb justícia i bondat! Oi més, si és obedient a la vocació rebuda de Déu, a la missió que Déu li ha confiat!

Qui no aprèn a obeir els pares poc podrà obeir ni Déu ni a ningú. Qui no ha tingut uns pares bons que han mostrat que l'obediència és el camí cap a la veritat i el bé, ho té difícil per fiar-se de Déu. Jesús, diu l'evangeli, "després baixà amb ells a Natzaret i els era obedient" (Lc 2,51). Com no havia de ser-ho, amb un pare obedient com sant Josep!

Heus ací el gran repte de pastors i TAs, ser els pares obedients que la generació dels qui s'apropen no han tingut. La gent no s'atansa a l'església perquè ens veuen gent obedient, però sí que descobreixen el valor de l'obediència, si en

ella troben persones que viuen a ple, en veritat, gràcies a l'obediència a la vocació rebuda de Déu, gràcies a l'obediència manifestada en la Paraula de Déu, en les mocions de l'Esperit Sant i en els esdeveniments de la vida.

Sant Josep ens ensenya una virtut abandonada i menystinguda: la virtut de l'obediència a Déu, a la vocació rebuda i acollida. Avui, més que mai, necessitem l'ajuda de sant Josep, ja que ens toca, com a generació, servir sense haver estat veritablement servits, estimar sense haver estat veritablement estimats.

La meva generació i, més encara, la que em ve al darrere som aquestes generacions insubmises que, per una banda, no comprenem el valor de l'obediència –no podem– i per altra banda, sofrim especialment les conseqüències d'una autonomia desorientada i destructiva. Hem d'aprendre de sant Josep i sobretot hem de demanar-li, a ell, poderós intercessor, la virtut de l'obediència.

Per a la pregària personal: Llegir pausadament els 4 somnis de Josep (Mt 1,19-24; 2,13-15; 2,19-23) i fixar-se en la seva promptitud a l'obediència a Déu. Potser en cada cas recordarem moments de la nostra vida. Dialoguem-los amb Déu.

3a. Meditació. Pare en l'acollida

Comença el Papa aquesta actitud dient: “Josep va acollir Maria sense posar condicions prèvies. Va confiar en les paraules de l'àngel. «La noblesa del seu cor el fa supeditar a la caritat allò après per llei; i avui, en aquest món on la violència psicològica, verbal i física sobre la dona és patent, Josep es presenta com a figura d'home respectuós, delicat que, tot i no tenir tota la informació, es decideix per la fama, dignitat i vida de Maria. I, en el seu dubte de com fer el que fos millor, Déu el va ajudar a optar il·luminant el seu judici»”.

Podríem dividir la gent que viu en el nostre món en dos grups. Els que acullen la realitat i saben descobrir-hi el disseny de Déu i l'afronten amb valentia i creativitat i els que s'enfaden o fugen perquè les coses no són com ells volen.

Vivim en un món ple de misteris. Des de l'equilibri del cosmos fins al misteri de la vida, la complexitat de les relacions interpersonals i socials i sobretot el misteri de la realitat i del disseny que explica l'existència del món i el caminar de

la història. Com podem pretendre que les coses siguin com nosaltres volem que siguin? Com podem somniar que els esdeveniments responguin a les nostres expectatives? Però és que el *guia la teva canoa* dels escoltes o el *make it happen* –fer que quelcom succeeixi– de les escoles de negocis han estat gravats en el nostre disc dur de tal manera que quan no ens en sortim, quan les coses es torcen o fracassen, ens falla el sistema operatiu i ens quedem fora de joc, necessitats d’un reset – d’un tornar a començar.

Sovint, davant les dificultats o contrarietats, escollim una d’aquestes dues opcions equivocades: o sobreesforç per comprendre, per resoldre, o fugida i abandonó per intentar negar la realitat. Això, ho veiem en el món del treball, en la vida familiar, fins i tot dins de les nostres comunitats. Tantes vegades hem vist el qui s’entossudeix a assolir una meta laboral supeditant i arriscant la resta de la seva vida. També el qui, tenallat per la por al fracàs, acaba abandonant la feina per no afrontar les dificultats. Tantes vegades hem vist parelles que han fet passos absurds i fora de lloc per aconseguir com sigui el fill que desitgen després d’anys de tancar-se a la vida. I tantes s’han separat quan la convivència els ha mostrat tal com són amb tota la seva història.

Sant Josep ens mostra que hi ha una actitud teològica –que compta amb Déu, que el té en compte i el fa entrar en l’equació–. Es tracta d’acollir la realitat, els esdeveniments amb cor obert per descobrir un disseny més profund, un projecte que desborda els nostres projectes.

El Papa, amb una pinzellada, insinua la raó de fons de l’actitud evasiva o *prometeica* que porta al fracàs a tants i tants d’entre nosaltres. Diu que “Josep deixa de banda els seus raonaments per a donar pas a allò que succeeix i, per més misteriós que li sembli, ho acull, assumeix la responsabilitat i es reconcilia amb la seva pròpia història. Si no ens reconciliem amb la nostra història, ni tan sols podem fer el pas següent, perquè sempre serem presoners de les nostres expectatives i de les consegüents decepcions”.

No acollim la realitat i allò que Déu vol revelar-nos perquè no ens acceptem tal com som, no acceptem allò que hem viscut. Sabeu que, en els darrers anys, he tingut ocasió de ponderar la importància d’un camí de guarició afectiva per fer

possible un camí de vida cristiana que no es bloquegi en cada situació vital. De fet, m'hi ha empès la constatació de la gran dificultat que molts conversos tenen de passar de la conversió inicial a la transformació progressiva de les seves vides.

És impossible endinsar-se en l'amor de Déu i en el seu disseny sobre la nostra vida si el culpem del nostre cos, de la nostra família, dels abusos que hem patit, de les oportunitats que ens han mancat, de la parella que vàrem escollir. I no cal ser dels que cerquen en Déu la causalitat de tots i cadascun dels passos que han fet. N'hi ha prou amb considerar que la pròpia història és un reguitzell de fracassos que comencen en la pròpia identitat, en el "per què soc així?".

Josep mostra una maduresa fora d'allò comú. Ni la dona que va prendre per esposa, ni el naixement del seu fill, ni la persecució que el va obligar a fugir a Egipte, res de res fou com s'havia imaginat. Per què no va voler dominar la situació i forçar-la? Per què no va fugir i no se'n va desentendre? Perquè sabia que la seva vida era com Déu volia, ell l'havia preparada i teixida per a tot allò que tenia al davant en cada moment i a ell li corresponia acollir-la amb confiança.

Conclou el Papa aquest primer aspecte d'aquesta virtut afirmant: "La vida espiritual de Josep no ens mostra una via que explica, sinó una via que acull. Només a partir d'aquesta acollida, d'aquesta reconciliació, podem també intuir una història més gran, un significat més profund".

Viure la vida en actitud d'acollida d'allò que Déu disposa no té res a veure amb la resignació. A voltes, s'ha entès que l'actitud oposada a la rebel·lia és la resignació. Que el bon cristià és aquell que accepta amb pessimisme que les coses no siguin com ell vol i viu amargat tota la vida per por que sigui pitjor el remei que la malaltia. Josep no ens mostra això, no "és un home que es resigna passivament".

Viure en l'actitud de l'acolliment suposa una valentia, una fortalesa sobrenatural. Acollir allò que Déu disposa en la nostra vida, convençuts que és per a bé, fins i tot quan objectivament és un mal –una malaltia, un acomiadament, un trencament...– mostra una audàcia que ve de Déu. És impressionant com sant Josep acull totes les contrarietats. Fa pensar que aquesta és una constant en tants i tants sants i santes. Tots n'han passat de tots colors i la seva confiança en Déu i la

capacitat d'acollir-ho tot com a realitat que té sentit en el misteriós disseny de Déu els ha fet avançar cap a la santedat a passos de gegant. Els sants no ho són perquè eren d'una mena de perfecció innata excepcional i rara. Ho són perquè acollien tot el que els passava i ho afrontaven convençuts que Déu els marcava el camí i recorrent-lo feien la seva voluntat. Sant Josep, en això, sobresurt. Tota la resta tenia l'exemple de Jesús. Josep fou pare en l'acolliment per a Jesús. Amb cor de pare, va ensenyar Jesús a viure totes les circumstàncies com a pistes per descobrir i fer la voluntat de Déu.

Quin repte tan gran, ser pares en l'acolliment per a tants homes i dones que reneguen de la seva història. Molts conversos volen sepultar allò que han viscut, ho consideren un error, quelcom que no havia de passar i resulta que “la vinguda de Jesús enmig nostre és un regal del Pare, perquè cadascú pugui reconciliar-se amb la carn de la seva pròpia història, encara que no l'entengui del tot”.

El nostre testimoni és allò més preuat que podem oferir a aquells que Déu ens dona com a fills i filles. Quan acollim la nostra història i l'estimem tota sencera perquè ha estat tot allò del que s'ha valgut Déu per salvar-nos, ens fem instruments perquè d'altres puguin descobrir com “Déu escriu recte amb ratlles tortes”, com deia santa Teresa. De fet, qui ha fet aquest camí no s'escandalitza de res ni de ningú, no veu impediments i sap que Déu pot treure sants de les pedres. Testimoniar això, amb senzillesa, porta esperança als qui s'afeixuguen per l'ardu camí de la reconciliació amb la pròpia història. Acompanyar sense presses el llarg procés que porta a donar gràcies a Déu per tot el que hom ha viscut és de les millors coses que l'acompanyament personal i grupal ens pot oferir. Poc aconseguiran els qui volen fer drecera i començar de nou. Ja ho sabem. Ja n'hem vist molts. Al proper revolt els trobarem asseguts al camí sense esma per continuar.

Com conclou el Papa: “Aleshores, lluny de nosaltres el pensament que creure significa trobar solucions fàcils que consolen. La fe que Crist ens va ensenyar és, en canvi, la que veiem en sant Josep, que no va buscar dreceres, sinó que va afrontar ‘amb els ulls oberts’ el que li esdevenia, assumint la responsabilitat en primera persona”.

Per a la pregària: Ens aturem de nou en Lc 1, 18-25. Aquest cop no ens fixem tant en l'obediència de Josep com en la seva acollida de la realitat, dels projectes

de Déu: “i va prendre a casa la seva esposa. No hi havia tingut relacions conjugals quan ella tingué el fill. I Josep li va posar el nom de Jesús”. Com vivim la nostra vocació, a allò que ens ha cridat el Senyor?

4a. Meditació. Pare a l'ombra

La darrera perspectiva, amb cor de pare, que el Papa presenta de sant Josep apareix en els seus silencis, en el seu paper secundari, en la seva discreció. Josep, als evangelis, no diu res, escolta i actua. Josep, en cada episodi, fins i tot quan ell és el protagonista –perquè Déu se li revela en somnis per assistir-lo en les greus decisions que ha de prendre per protegir Maria i el nen–, té un paper de servei. La seva paternitat no és absència ni abandó, sinó la veritable manera de ser pare.

El Papa posa en contrast la paternitat de Josep respecte a Jesús amb la dramàtica realitat del nostre món on tants infants sembla que no tinguin pare, no perquè siguin orfes, sinó perquè el seu pare no té cura d'ells, no esmerça la seva vida en l'aventura més apassionant que pot viure un home, ser pare.

La paternitat de sant Josep també il·lumina la realitat eclesial enmig d'un món on tantes persones necessiten algú que els faci de pare. Sant Josep és mestre de pares i mestre de comunitats cristianes.

Diu el Papa, “ningú neix pare, sinó que se'n fa. I no se'n fa només per portar un fill al món, sinó per fer-se'n càrrec responsablement. Totes les vegades que algú assumeix la responsabilitat de la vida d'un altre, en cert sentit exercita la paternitat cap a ell”. Ens venen al cap els nostres pares, ens venen al cap tants cristians exemplars, molt sovint religiosos i religioses, que han exercit de pares d'aquells que no tenien pare. Ens venen al cap les comunitats vives i fraterne que desitgem que siguin una llar on cadascú pugui trobar la paternitat que el protegeixi, que l'orienti, que el sostingui, que cregui en ell i confiï.

Quants pares han castrat la vida dels seus fills perquè volien que estudiessin tal carrera, juguessin a tal esport, toquessin tal instrument, s'afeccionessin a tal hobby. “Ser pare significa introduir el nen en l'experiència de la vida, en la realitat. No per a retenir-lo, no per a empresonar-lo, no per a posseir-lo, sinó per a fer-lo

capaç d'escollir, de ser lliure, de sortir". El pare és aquell que construeix relacions lliures, no possessives. No és d'estranyar que, en un temps infectat de consumisme i d'hedonisme, els pares tinguin grans dificultats per exercir una veritable paternitat. L'home lliure, que no viu abocat a posseir coses i a posseir persones per al seu gaudi, l'home cast, en l'accepció més fonamental del terme, és l'home que estima de veritat, l'home que no se cerca a si mateix ni usa dels altres per sentir-se viu, estimat, per realitzar-se. És l'home que ha descobert que la felicitat rau en el fet de donar-se, de voler el bé de l'altre, d'estar al darrere i alegrar-se del creixement i del projecte de l'altre.

Així mateix ho hem de dir dels pastors i d'aquells que, com vosaltres, sou convidats a ser deixebles missioners en comunitats que volen esdevenir una llar per a aquest nou naixement i aquest nou creixement que és la vida cristiana. Qui fa adeptes, qui es considera imprescindible, qui allista gent per als seus projectes, qui no resta a l'ombra sinó que sempre ha d'estar a l'escenari, certament està molt lluny del rol paternal que necessiten aquells que li han estat confiats. I això no cal que tingui forma de protagonisme descarat, pot tenir forma d'individualisme, d'incapacitat per a delegar, de no confiar en ningú, de tendència a ser a tot arreu i de pensar que res funcionarà si no hi soc jo present.

Massa sovint, disfressem de servei i d'amor el que simplement és necessitat de posseir per sentir-nos reconeguts, estimats, valorats. Com diu el Papa, "l'amor que vol posseir, al final, sempre es torna perillós, empresona, sufoca, fa infeliç. Déu mateix va estimar l'home amb amor cast, deixant-lo lliure fins i tot per equivocar-se i posar-se en contra seva. La lògica de l'amor és sempre una lògica de llibertat, i Josep va ser capaç d'estimar d'una manera extraordinàriament lliure. Mai no es va posar al centre. Va saber com descentrar-se, per posar Maria i Jesús en el centre de la seva vida".

Heus ací un bon termòmetre per valorar el nostre servei. Sentim passió per estar al costat dels germans de comunitat, especialment per aquells que desitgen avançar en la vida cristiana? Ens meravellem i ens alegrem del seu camí? Ens deixem sorprendre per allò que Déu els demana i ens entusiasmem pels seus somnis carregats de novetat i frescor? Permetem les seves equivocacions, esperem el seu retorn, donem sempre una nova oportunitat?

El món necessita pares, rebutja els amos, és a dir: rebutja els qui volen usar la possessió de l'altre per omplir el seu propi buit; refusa els qui confonen autoritat amb autoritarisme, servei amb servilisme, confrontació amb opressió, caritat amb assistencialisme, força amb destrucció. Ser pare a l'ombra és assolir una maduresa relacional alliberadora i fecunda. Quan arribem a ser pares així, brilla la bellesa de la donació d'un mateix i es manifesta la felicitat del qui viu per als altres. I això no s'assoleix pel fet de casar-se, d'ordenar-se o de consagrar-se, això és el fruit madur d'una vida transformada per Déu.

“Sempre que ens trobem en la condició d'exercir la paternitat, hem de recordar que no és mai un exercici de possessió, sinó un 'signe' que ens evoca una paternitat superior. En cert sentit, tots ens trobem en la condició de Josep: ombra de l'únic Pare celestial, que «fa sortir el sol sobre bons i dolents i fa ploure sobre justos i injustos» (Mt 5,45); i ombra que segueix el Fill.”

Per a la pregària: Us proposo de llegir Mt 1,18 – 2,23. Els relats de la infància de Jesús narrats per sant Mateu –més breus, més concentrats en la Sagrada Família–. Adoneu-vos del paper a l'ombra però clau de Josep. Considereu i mediteu quin és el vostre paper a la vostra família i a la parròquia, perquè, com diu el Papa, els protagonistes siguin el nen i la mare.

Seminari de Solsona, 24 de març de 2021

DISPENSA EN LA FESTA DE SANT JOSEP

Decret 02/21. Solsona, 18 de gener de 2021

Atès que la festa de Sant Josep és festa de precepte i que, aquest any 2021, serà en dia laborable,

Pel present, en ús de les facultats concedides als bisbes, dispenso que, en la festa de Sant Josep d'aquest any, els fidels quedin dispensats de l'obligació de participar en la celebració eucarística i d'abstenir-se del treball. Amb tot, recomano que els rectors de les parròquies disposin uns horaris convenients a fi de facilitar als fidels la participació en la celebració eucarística.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona.

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

RENOVAMENT DEL NOMENAMENT D'ECÒNOMA DIOCESANA

Decret 03/21. Solsona, 23 de febrer de 2021

Atès que el cànon 494§1 del Codi de Dret Canònic estableix que, a cada diòcesi, el bisbe, havent escoltat el Col·legi de Consultors i el Consell per als Assumptes Econòmics, ha de nomenar un ecònom que sigui ben expert en economia i excel·leixi en honradesa,

Atès que a principi de març de 2021 venç el nomenament d'ecònom diocesà de la Sra. Almudena Cañizal i Sotil,

Atès que el Col·legi de Consultors i el Consell per als Assumptes Econòmics han manifestat la seva alta valoració del treball que està desenvolupant la Sra. Almudena Cañizal i Sotil com a ecònom diocesà,

Atès que l'esmentada Sra. Almudena Cañizal i Sotil ha prestat davant del bisbe el jurament prescrit en el cànon 1283 el dia d'avui,

Pel present, ratifico com a ecònom diocesà la Sra. Almudena Cañizal i Sotil per un període de cinc anys més, amb tots els deures i drets que li corresponen segons les normes canòniques vigents, esperant que exercirà aquest càrrec com un eficaç servei a l'Església diocesana.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona.

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

DECLARACIÓ DE MEMBRES DE LA COMUNITAT DE LORD

Decret 08/21. Solsona, 16 de març de 2021

Atès que l'Associació Pública de Fidels "Comunitat de Lord" va ser erigida, segons decret episcopal de 27 d'abril de 2001, i foren aprovats els seus estatuts.

Atès que l'únic peticionari de l'esmentada erecció fou Mn. Joan Durban i que no existeixen actes formals d'admissió de nous membres,

Atès que viuen establement al santuari de Lord un grup d'homes i dones que se senten membres de la comunitat i viuen segons la finalitat i la missió que estableixen els estatuts de l'Associació,

Atès que un servidor va demanar a Mn. Joan Durban sanar la situació a través d'una declaració seva sobre la membresia a l'Associació d'aquells residents al santuari de Lord que tenen una certa estabilitat i compromís amb la comunitat,

Atesa la presentació d'un document titulat "Acta de la reunió de l'assemblea plenària de l'Associació Pública de Fidels 'Comunitat de Lord'", de data 7 de març de 2021, signada per cinc homes i tres dones, els que consten en el document com a membres de la branca masculina i femenina respectivament,

Per tal de regularitzar formalment quins fidels són membres de dret, segons els estatuts vigents, i, així permetre a la Comunitat de Lord un funcionament canònic ordinari, segons estatuts —convocatòria i realització d'assemblees, nomenament de càrrecs, acceptació de nous membres, modificació d'estatuts, etc.,

Pel present, DECLARO que són membres de la Comunitat de Lord:

Mn. JOAN DURBÁN I JUNY –prevere diocesà-
el Sr. FRANCESC DOMENECH I FARRÉS
el Sr. JUAN MANUEL CANO I RODRÍGUEZ
el Sr. JOSÉ ALBERTO GONZÁLEZ I BAUTISTA
el Sr. CARLOS BARRIO I JIMÉNEZ

la Gna. M. EUGÈNIA LASTRAS I MEMBRIVE –cd-
la Gna. M. DEL MAR RUIZ I FERNÁNDEZ –oc-
i la Sra. MONIKA (Catalina) KAZIMIERSKA

Perquè consti, ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Sra. Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

INICI DE LA VISITA PASTORAL A LA UNITAT PASTORAL PARROQUIAL DE SANT RAMON

Decret 10/21. Solsona, 24 de març de 2021

Atès que el cànon 396&1 del Codi de Dret Canònic estableix que “el bisbe té l’obligació de visitar, en tot o en part, la diòcesi cada any, de manera que almenys cada cinc anys visiti tota la diòcesi”,

Atès que el Directori sobre el ministeri dels bisbes (núm. 166) considera que la visita pastoral és un dels mitjans més apropiats perquè el bisbe es trobi amb tots els seus fidels per tal de conèixer-los, dirigir-los, exhortar-los a viure la fe i la vida cristiana i, també, per comprovar l’eficiència dels serveis pastorals,

Atès que el Concili Provincial Tarraconense (Resol. 124) disposa que la visita pastoral s’adapti als requeriments i a les situacions d’avui i sigui un moment fort i dinamitzador de la comunió i de la missió d’una Església local,

Atès que per decret 25/18, de 9 de novembre de 2018, es van suprimir els arxiprestats i es van establir les unitats pastorals parroquials,

Pel present dispenso el que segueix:

Primer: A partir del mes d’abril faré la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Sant Ramon.

Segon: Els diumenges se celebrarà l'eucaristia en les parròquies que normalment tenen missa almenys un cop al mes.

Tercer: Es visitarà les comunitats religioses, els malalts i les residències geriàtriques que ho demanin.

Quart: El senyor rector de la parròquia de referència contestarà el qüestionari tramès per la Secretaria General referent a les dades bàsiques de les comunitats parroquials, l'acció sacramental i altres dades que en cada cas es considerin necessàries.

Cinquè: En acabar la visita pastoral es comunicarà per escrit les disposicions episcopals conclusives. Se'n conservarà un exemplar a l'arxiu de la parròquia de referència i un altre a la Secretaria General del bisbat.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

CLOENDA DE LA VISITA PASTORAL A LA UNITAT PASTORAL PARROQUIAL DE BAGÀ

Decret 10bis/21. Solsona, 31 de març de 2021

El dia 31 de gener de 2021, acabo la meva segona visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Bagà. Estic content perquè malgrat, un cop més, és una visita diferent de totes les anteriors, ha assolit l'objectiu que tinc plantejat en aquesta segona visita pastoral de la diòcesi. He acompanyat els membres més compromesos de la parròquia de Bagà a adonar-se que allò prioritari és créixer com a comunitat

orant i fraterna amb vista a l'evangelització de Bagà i, més endavant, de la Pobla, Guardiola i Sant Julià de Cerdanyola.

Aquesta visita pastoral ha estat breu però intensa. Ha tingut dos moments i dues pinzellades. Les meves dues estades a la unitat foren del 23 d'agost al 4 de setembre de 2020, en el marc de la convivència estival del Seminari Major restaurant l'església parroquial de l'Espà, i el darrer cap de setmana de gener de l'any 2021. Les dues pinzellades han estat la travessa dels santuaris del Berguedà i del Ripollès que vaig fer a principis d'estiu amb els seminaristes majors i la visita a Castellar de n'Hug amb motiu de les meves vacances personals al santuari de Montgrony.

Durant la meva primera estada, vaig presidir l'eucaristia en dues ocasions a Saldes –una de les quals per la festa major–, a Vallcebre, a Maçaners, al santuari de Paller, a Bagà i a Guardiola. A l'Espà, el dia de la festa major, a mig mes de setembre, inaugurant les obres que hi vaig fer amb els seminaristes, hi vaig enviar el vicari general i aleshores flamant rector del Seminari.

Passada la visita pastoral a les unitats de Tàrrega, havia de concloure aquesta visita pastoral. Es va ajornar a causa de la suplència a la parròquia de Navàs per causa del contagi de covid-19 que varen patir els seus preveres en la tercera onada. Així, la vaig concloure el cap de setmana del 31 de gener. Fou aleshores quan vaig presidir l'eucaristia a la Pobla de Lillet i a Sant Julià de Cerdanyola.

Durant el meu pas estiuenc per la unitat, vaig presidir un diumenge la missa a Falgars i vaig visitar Castellar de n'Hug, Sant Joan de Cornudell, les fonts del Llobregat i els jardins Artigues de la Pobla de Lillet.

En totes les eucaristies que he celebrat en aquesta visita pastoral, vaig poder alegrar-me de la petita comunitat de fidels que mantenen l'eucaristia dominical. A tots els vaig animar a entendre els canvis que l'edat dels seus preveres inevitablement provocaran. Insinuava la immediata jubilació de Mn. Miquel Farràs i la no molt llunyana de Mn. Joan Lladó. També vaig poder saludar a tots els fidels i vaig alegrar-me del bon estat de les esglésies de la unitat, a excepció de l'Espà, que precisament vàrem aprofitar per iniciar-ne la restauració.

A finals d'agost vaig poder visitar el santuari de Gresolet un cop començades les obres. Em vaig alegrar que finalment hagi fructificat el llarg treball de recerca de finançament i la partença de l'estadanta.

En dues ocasions, vaig participar en la reunió del grup motor de la parròquia de Bagà. Foren uns encontres que van desenvolupar-se segons la dinàmica dels encontres comunitaris de l'actual visita pastoral: temps de pregària, d'ensenyament, de celebració de l'eucaristia i d'àpat fratern. Vaig animar-los a imitar la primitiva comunitat cristiana –“tots eren constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols i a viure en comunitat fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries” (Ac 2,42).

Un encontre comunitari d'aquest estil promou allò que hauria de ser la prioritat pastoral d'una comunitat en conversió pastoral i missionera. A Bagà, aquest grup està format per fidels de molt gruix humà i espiritual, d'una experiència de Crist ressuscitat viva i profunda i d'una potencialitat evangelitzadora molt gran. Entre aquests membres, tot dones, n'hi ha algunes de mitjana edat que són una esperança per a la conversió pastoral i missionera que tant desitgem.

Durant la visita he pogut tenir entrevistes personals amb alguns fidels i amb els dos preveres de la unitat. També he pogut gaudir de la càlida acollida de l'equip parroquial de Bagà i dels preveres que m'han hostatjat a la rectoria.

Enmig de la visita, he rellevat el rector de Bagà. La salut i l'edat de Mn. Miquel no permetia allargar gaire més el seu servei i hi he portat Mn. Gaspar Comellas. Ell ha acceptat de viure junt amb Mn. Joan a la rectoria de la Pobla de Lillet, cosa que m'alegra perquè és una aposta que apunta vers les fraternitats sacerdotals que somnio per a la nostra diòcesi.

Agraïments

1. En primer lloc, dono gràcies a Déu per la vida i activitat de la parròquia de Bagà i de les seves agrupades: per la fe i l'amor servicial dels fidels i, en especial, pel petit però esperançador nucli comunitari que està somniant la conversió pastoral i missionera de la parròquia i de la unitat. Faig un esment especial dels col·laboradors que heu ajudat tan concretament Mn. Miquel i que continueu donant suport al ministeri de Mn. Joan.

2. Dono gràcies, també, als dos preveres de la unitat pel servei pastoral que fan en cadascuna de les parròquies que tenen confiades. M'alegro que visquin junts i que s'ajudin sacerdotalment en la vida espiritual i en la vida domèstica. M'alegro que comparteixin el somni d'unes parròquies vives, orants, fraternes i evangelitzadores. M'esperança que comparteixin que això no és possible alhora a totes les parròquies de la unitat i que convé començar per aquella que té més forces per reeixir-hi. Dono gràcies a Déu per la bona acollida a l'Acompanyament Integral de Parròquies, ajuda de la diòcesi en aquesta direcció.

Recomanacions

1. Demano que es continuï treballant perquè l'encontre setmanal per reflexionar l'evangeli del diumenge i preparar l'eucaristia dominical sigui un espai d'enfortiment comunitari, d'acollida i d'evangelització. Qui sap si aquesta experiència pot ajudar que el mètode de primer anunci a utilitzar, en el moment oportú, sigui el propi de les cèl·lules parroquials d'evangelització. Tot el treball que la conversió pastoral i missionera demana depèn de l'existència d'un nucli comunitari que prega, celebra, es forma i comparteix. El teniu. Cuideu-lo.

2. El mode més senzill i habitual de tenir cura d'aquest nucli comunitari, motor de l'evangelització, és vetllar d'una manera especial per la celebració de l'eucaristia dominical. L'assistència de fidels avui a les misses de la unitat i la previsió que d'aquí a uns anys no podrà haver-hi disponibles dos preveres demana fer el pas de reduir les misses a les parròquies en les quals hi ha dues misses dominicals. Aprofitem-ho ja per cuidar d'una manera especial –acollida, música, predicació, ornamentació, servei litúrgic dels escolans, lectors...– la celebració de Bagà. Hi ha equip per fer-ho. Aproveu-ho!

3. Tenint present que les parròquies de Sant Julià i de Guardiola són molt a prop i la realitat és més humil, suggereixo que un diumenge, de tant en tant, els fidels participin en la missa major de Bagà –suprimint la pròpia–. Això animarà els fidels a preparar les condicions per iniciar la conversió pastoral i missionera de llurs parròquies.

4. Una comunitat viva, orant, fraterna i evangelitzadora només és possible si cada membre de la comunitat pertany a un petit grup de discipulat o de fe. És en el petit grup on es garanteix una vida orant en comunitat i on s'estimula la vida sacramental. És en el petit grup on s'estableixen més fàcilment vincles fraternals que es fan concrets en l'ajuda i la sol·licitud mútua. És, també, en el petit grup, on s'avança en la formació i es rep l'estímul per a l'apostolat personal i comunitari. És, en el petit grup, on hom descobreix la crida de Déu a posar els propis dons al servei de la comunitat i, així, adquirir un compromís eclesial. Potser la creació o l'ampliació de grups de Vida Creixent a cadascuna de les parròquies seria un pas important en aquest sentit.

5. Una comunitat com la que somniem només és possible si molts fan poc i no si pocs fan molt. Venim d'un temps en el qual els preveres ho feien tot. Darrerament, havent-se reduït el nombre de preveres, han sorgit laics disposats a dedicar-se molt generosament a l'apostolat i han fet molt per les pròpies parròquies i, alguns, també per les de la unitat. Cal caminar, però, cap a la participació de tots. Els preveres han d'esmerçar la millor part del seu treball pastoral en la formació i l'acompanyament que susciti el compromís de molts. Cal animar i permetre a cada fidel d'aportar a la vida comunitària, segons els seus dons. Només així passarem d'una comunitat on pocs fan molt a una comunitat on molts fan poc, però en conjunt moltíssim més.

6. La parròquia de Bagà, aprofitant tot el camí fet, ha acollit amb il·lusió l'Acompanyament Integral de Parròquies que la diòcesi procura a l'equip pastoral parroquial. Animo aquest equip a prioritzar aquest treball i a esperar amb paciència els fruits que de ben segur en sortiran. No tingueu por dels canvis i de tots els qui volen sumar-s'hi aportant els dons que Déu els ha concedit.

7. Les parròquies de la Pobla, Guardiola i Sant Julià de Cerdanyola tenen una realitat humana i eclesial que permet somiar en comunitats vives per a aquestes parròquies. Les dues primeres són les que per nombre d'habitants i vitalitat comunitària tenen més a l'abast l'inici de la conversió pastoral i missionera. Demano que es miri d'incorporar a l'equip de Bagà algunes persones de cadascuna d'aquestes parròquies per preparar-se per a quan sigui possible iniciar, també en elles, el procés de conversió pastoral i missionera.

8. Les parròquies de Vallcebre, Maçaners i Saldes només podran conservar l'eucaristia dominical a la zona si s'uneixen i s'ajuden. Demano un treball de sensibilització que faci prendre consciència als fidels que, d'aquí a uns anys, només es podrà garantir una eucaristia en aquesta zona si els fidels de cada parròquia s'apleguen tots junts cada diumenge o dissabte en l'església parroquial on se celebri l'eucaristia.

9. Aquesta unitat pastoral parroquial és la més turística de la nostra diòcesi, especialment durant l'estiu. Convé que l'oferta de l'eucaristia i el procés de conversió pastoral tingui en compte aquesta realitat, especialment en clau de primer anunci.

10. Càritas diocesana, en plena revisió a la llum de la visió diocesana, s'imagina menys coordinant programes i més ajudant les Càritas parroquials a sumar-se a la construcció d'una comunitat parroquial evangelitzadora. Recomano a les Càritas parroquials de Bagà i la Pobla de convidar els usuaris i voluntaris al grup de vida cristiana que pugui existir a la parròquia. Això no restarà atenció, promoció i capacitació de les persones més vulnerables, al contrari, observant allò que feia Jesús i, d'acord amb el que diuen els especialistes en l'acció caritativosocial, la pertinença en un grup de vida sosté i impulsa les forces personals per sortir de la pobresa i la marginació. El qui se sent part d'una família de germans, el qui experimenta l'amor de Déu a través dels germans, té motius per viure, lluitar i tirar endavant. Confio que la crisi econòmica que patim a causa de la pandèmia no només no ajornarà aquesta prioritat, sinó que la farà encara més urgent.

11. Les parròquies de Bagà i de la Pobla de Lillet tenen alguns col·laboradors fidels i compromesos amb capacitat per assumir la gestió dels béns immobles de les parròquies de la unitat pastoral parroquial. Fa uns anys, el Departament de Béns Immobles va centralitzar la gestió dels arrendaments de cases i terres, així com les inversions, per fer viable el patrimoni no destinat a habitatge dels preveres. Avui, però, en la línia de la visió diocesana i aprofitant els dons que cada fidel pot aportar, és temps perquè alguns voluntaris competents i responsables assumeixin aquesta gestió. Encarrego tant al Departament de Béns Immobles com als preveres de la unitat els passos per fer-ho possible.

12. La visita ha coincidit amb dues iniciatives de millores a temples de la unitat: l'Espà, de la mà del Seminari Major, i Gresolet, gràcies al bon treball de l'Ajuntament de Saldes, la parròquia i del Departament de Béns Immobles. Auguro que l'impuls que un servidor ha fet en el primer cas sigui ocasió per completar-ho, especialment en els temes urgentíssims a les cobertes. Confio que la important obra a Gresolet permeti uns usos a l'antiga hostatgeria que no només doni vida turística a l'indret, sinó que permeti la seva conservació.

13. Valoro el bon estat dels temples de la resta de parròquies de la unitat i felicito aquells ajuntaments que col·laboren amb il·lusió per conservar el patrimoni parroquial. Lamento, un cop més, que no sigui possible articular un projecte integral per al monestir de Sant Llorenç de Guardiola. No puc oblidar que es continua sense complir el conveni que es va signar per a la restauració d'aquest important complex patrimonial.

14. Durant la visita pastoral no he tingut ocasió de verificar els llibres sacramentals. Confio a la secretària general aquesta tasca, especialment la correcta implementació del canvi promogut arran del decret 27/18, de 16 de novembre de 2018. Encarrego, així mateix, que un cop feta la inspecció, la secretària general estengui un document que s'adjunti a aquest decret i la resta de la documentació de la visita pastoral.

Paraules finals

Demano als preveres que treballin aquest decret, juntament amb l'equip pastoral parroquial de Bagà. Confio i espero que els sigui una orientació útil en el treball de conversió pastoral i missionera que porten entre mans.

Agraïxo, de nou, l'acollida i l'afecte de tots els fidels. Que Nostre Senyor us ho pagui. Jo no puc fer altra cosa que oferir-me un cop més com el vostre servidor i amic.

Dono gràcies a Déu per l'experiència viscuda i encomano a la Mare de Déu, que en aquest veral pren els bonics noms de Gresolet, Paller i Falgars, els fruits d'aquesta segona visita pastoral a Bagà i les seves parròquies agrupades.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Sra. Júlia Ayala i Vilardell
Secretària General-cancellera

Consell Presbiteral

RESUM DE LA REUNIÓ Dia 22 de febrer (on line)

Consulta sobre l'acceptació de candidats al sacerdoci d'entre els membres de la Comunitat de Lord

El Sr. Bisbe introdueix el tema, fa un resum del treball fet els darrers mesos i presenta el document enviat als mossens, en el qual hi ha la història, les gestions i la documentació dels anys anteriors.

Els membres del Consell aporten les seves opinions pel que fa a la vida monàstica del santuari, els possibles candidats i el treball pastoral i parroquial existent a la diòcesi.

El Sr. Bisbe subratlla que tot això pot esdevenir una bona oportunitat per a les dues parts –santuari i diòcesi- i que estaria bé secundar la petició, amb les condicions establertes.

Presentació i diàleg sobre una proposta de pla de formació per al clergat

Mn. Marc Majà, com a responsable de la “Comissió per a la Formació Permanent del Clergat”, presenta el document de proposta de treball que ha preparat la comissió. Els membres del Consell manifesten algunes qüestions a tenir en compte.

El Sr. Bisbe valora la proposta i incorpora alguna iniciativa assequible i positiva. En concret, veu bé la “versió estesa” dels recessos, les jornades formatives amb to més acadèmic i recuperar els exercicis espirituals. També planteja la idea

que en l'àmbit d'unitats pastorals parroquials es podrien fer encontres setmanals amb els mossens. Finalment, fa esment que caldria incloure les “jornades pastorals de juny” i també el curs de “reciclatge pastoral a Roma” o bé altres cursos extres.

Proposta de supressió de la parròquia de Sant Maurici i d'erecció de la parròquia de Santa Maria de Cal Bassacs

Mn. Jordi Orobitg comenta una irregularitat administrativa amb relació a algunes parròquies. A la Guia diocesana, Sant Maurici no consta com a parròquia i Cal Bassacs sí que hi consta, però som davant de dos errors.

Després d'explicar algunes qüestions històriques i burocràtiques, Mn. Jordi manifesta que l'any 1983 es va presentar una llista de parròquies al Ministeri de Justícia i que, en aquesta llista, hi faltava la parròquia de Sant Maurici, per això va quedar com si no fos parròquia. Ara, Mn. Jordi proposa “suprimir” Sant Maurici i unir el seu territori a la de Sant Andreu de Sagàs.

Pel que fa a Cal Bassacs, en canvi, ens trobem que en realitat no és parròquia, però sí que surt a la Guia i ells se'n consideren. De fet, mai fou una colònia com les altres. Avui, doncs, té entitat suficient per ser una parròquia –habitants, identitat comunitària– i proposa d'erigir-la. Evidentment caldria tenir algunes coses en compte com ara marcar bé els límits, distingir els béns i fer la inscripció corresponent al Ministeri de Justícia.

Consulta sobre algunes qüestions del Departament d'Economia

L'ecònoma diocesana, Sra. Almudena Cañizal, s'incorpora a la reunió per consultar algunes qüestions: la primera, una proposta d'exigir el document comprovant del saldo bancari a 31/12 en la presentació dels comptes parroquials i, la segona, una proposta de revisar les quotes parroquials.

També es parla sobre les publicacions, o no, dels resultats de les col·lectes manades, que ja s'havia fet fa anys.

Equip de Visió

RESUM DE LES REUNIONS

Any dedicat a la família arran del 5è aniversari d’“Amoris laetitia”

El Sant Pare ha dedicat un any, del març de 2021 al juny de 2022, a la família arran del 5è aniversari de l’exhortació apostòlica “Amoris laetitia”. L’objectiu d’aquest any és difondre aquesta exhortació, anunciar el sagrament del matrimoni, donar protagonisme a les famílies, conscienciar els joves, etc.

Com que, en aquests moments, a la diòcesi no existeix la Delegació de Pastoral Familiar, el Sr. Bisbe encomana al vicari general crear una comissió per treballar aquest “Any Família Amoris Laetitia”, sempre en línia amb la visió.

En una altra reunió es presenta un document elaborat per aquesta comissió on consten alguns objectius per treballar amb les famílies.

Anàlisi del Departament d’Economia a la llum de la visió

Després d’algunes reunions parlant sobre aquest tema, es proposa definir una minivisió del Departament d’Economia i que sigui l’ecònoma diocesana i els membres del seu departament qui la pensin. Així i tot, els membres de l’equip de visió aporten els seus suggeriments.

L’ecònoma presenta els objectius a aconseguir i una proposta de declaració de la minivisió.

Motu proprio Spiritus Domini sobre l'accés de les dones als ministeris de lector i acòlit

Es llegeix el motu proprio del Sant Pare i també la carta que ha enviat a la Congregació per a la Doctrina de la Fe. Els membres de l'equip debaten aquests documents i també el que ha sortit als mitjans de comunicació sobre aquest tema.

Es comenta que està molt bé despertar la consciència de batejats que tots els cristians tenim, però que s'ha d'explicar i fer pedagogia perquè a les parròquies ja hi ha persones que fan aquests serveis.

Pel que fa a la possible aplicació a la nostra diòcesi, s'han de tenir en compte alguns aspectes, hi ha d'haver uns criteris i una formació específica. A més, s'ha d'esperar al decret que faran des de la Conferència Episcopal Espanyola abans de fer cap pas.

Revisió del Pla d'acció de l'Acompanyament Integral de parròquies (AIP)

Es revisa el treball fet durant aquest temps i la proposta fins a final de curs. La valoració del treball és molt positiva, ja que unes vuit parròquies estan en aquest projecte de l'AIP.

De cara al futur s'introduiran algunes millores en el material que la comissió d'AIP està preparant i s'intentarà sumar més parròquies. També es comenta que les delegacions i organismes que estan fent els seus plans d'acció han d'esperar per oferir els projectes i/o activitats a les parròquies fins que se'ls demani des de l'AIP.

Presentació de la proposta per a equips d'Autem

A partir del treball dut a terme des de l'AIP es planteja la necessitat de desenvolupar el lideratge dels equips parroquials. En el tercer any d'implementació de l'AIP es contempla la formació en lideratge. Autem ofereix un Programa de Lideratge per a Equips Pastoral.

Es valora el contingut i la despesa que suposa la proposta d'Autem i es proposen altres alternatives de formació en lideratge.

Revisió del Pla d'acció del "Tot x 12"

La responsable del Pla d'acció presenta la revisió a 1 any, repassant tots els objectius i accions, valorant en cada ocasió si s'han complert o no. Es constata que la majoria s'han assolit. També es comenta que potser alguns objectius del "Tot x 12" poden passar a altres plans d'acció.

Pla d'acció de la Delegació de Joventut

El delegat de Joventut presenta el Pla d'acció, amb la declaració de la mini-visió, els objectius i les accions proposades. L'equip de visió valora positivament aquest pla que s'ha centrat en les cinc vitamines: adoració, bella comunitat, caritat, discipulat i nova evangelització, però falta concretar una mica més com aterrar a les parròquies.

Discerniment de les Catecolònies a la llum de la visió

El responsable de les Catecolònies presenta la història, el que fan, els objectius, l'organització... per saber com queden situades, sota quin paraigua. Es reflexiona si les Catecolònies van o no amb la visió, si estan al servei de les parròquies, perquè la majoria no poden muntar per si soles unes Catecolònies. També es parla del perfil dels catequistes.

Es demana al responsable que prepari un pla d'acció amb alguns objectius concrets, com ara aconseguir que les parròquies s'hi sumin i que a la llarga es poguessin fer les Catecolònies a cada unitat pastoral parroquial.

Presentació del Pla d'acció per al Diaconat permanent

Després d'haver-ne parlat en alguna reunió anterior, el delegat del Diaconat permanent presenta el Pla d'acció realitzat amb vista a fer-ne un discerniment. En aquest pla, hi surten alguns objectius i accions a dur a terme.

Pla d'acció de la Delegació de Vocacions

Després d'una reunió anterior, el delegat de Vocacions presenta la minivisió i el Pla d'acció de la delegació. Els membres de l'equip valoren aquest pla molt positivament i es reflexiona sobre coses concretes que puguin aterrar i ajudar les parròquies.

Passos a fer des de la Delegació de Protecció de Menors i Adults Vulnerables

La delegada presenta el treball fet durant aquest temps per poder discernir cap on ha de créixer la delegació.

Es valora molt positivament la formació en línia feta al mes de febrer amb la psicòloga i sexòloga Lourdes Illán. Fruit d'aquesta formació es planteja si fer alguna cosa de cara a les parròquies, aniria bé poder formar persones que poguessin explicar-ho.

També es comenta que, a partir d'altres iniciatives diocesanes que s'estan realitzant, es veu la necessitat d'ajudar les persones: famílies, dones, etc.

Consell d'Assumptes Econòmics

RESUM DELS TEMES TRACTATS En la 18a Reunió (17/03/21)

El dia 17 de març, el Consell d'Assumptes Econòmics es va reunir de forma telemàtica per tractar diverses qüestions.

La reunió va estar centrada a valorar la situació econòmica. La Sra. Almudena Cañizal, ecònoma del bisbat, va fer la presentació del balanç econòmic de 2020 i la dels pressupostos per a l'any 2021. Es van acceptar els pressupostos per unanimitat i es va donar resposta a les preguntes generades sobre el balanç de 2020.

El Sr. Bisbe va agrair la tasca realitzada al Sr. Jaume Canal i Boix, que participava en la seva última reunió com a membre del Consell, en haver finalitzat el seu nomenament dins aquest òrgan.

Col·legi de Consultors

RESUM DELS TEMES TRACTATS En la 21a Reunió (17/03/21)

El dia 17 de març, el Col·legi de Consultors, reunit de forma telemàtica, va tractar diverses qüestions.

Aquesta reunió va estar centrada en la part econòmica on la Sra. Almudena Cañizal, ecònoma del bisbat, va fer la presentació del balanç econòmic de 2020 i la presentació dels pressupostos per a l'any 2021. Es van acceptar els pressupostos per unanimitat i es va felicitar el departament d'Economia per la tasca realitzada durant l'any 2020, un any complicat per la pandèmia. També es van explicar les correccions fetes amb els ingressos i despeses extraordinaris d'aquest any.

Secretaria General

NOMENAMENTS

El Sr. Bisbe ha signat els següents nomenaments:

Mn. Marc Majà i Guiu, canonge de l'Excm. Capítol Catedral de Solsona.

Mn. Antoni Bonet i Trilla, rector de les parròquies de Sant Joan de Montdarn, Santa Maria de Serrateix i la Santíssima Trinitat de Viver de Serrateix.

P. Jordi Castanyer i Bachs, OSB, renovació de delegat diocesà de Vida Consagrada.

Sr. Marc Trulls i Noguera, responsable diocesà de Béns Immobles.

Sra. Almudena Cañizal i Sotil, renovació d'ecònoma diocesana.

Sr. Antoni Cid i Briansó, renovació de delegat de Càritas diocesana.

Sra. Teresa Gené i Camps, renovació de responsable de l'Escola d'Evangelització Sant Andreu Solsona.

Sr. Ramon Gassó i Mas, renovació de membre de la Delegació d'Ensenyament.

Sr. David Vilalta i Muntada i Sr. Esteve Algué i Cardona, renovació de membres del Consell d'Assumptes Econòmics.

Sr. Josep Peralba i Solà, membre del Consell d'Assumptes Econòmics.

Departament d'Economia

COMPTES 2020 I PRESSUPOST 2021

Economia diocesana vol ser model de transparència per ajudar a créixer, en la mateixa, a les parròquies i entitats diocesanes en la presentació dels comptes anuals. És per això que volem explicar de manera senzilla els comptes 2020 i d'ara en endavant també publicarem, en aquest Butlletí, el diagrama que surt al full diocesà cada any, quan activem la campanya per marcar la X a la nostra declaració de la renda.

Els comptes que venen a continuació tenen tres columnes: en la primera hi ha els imports pressupostats per a l'any 2020, en la segona el que realment s'ha gastat o ingressat i en la tercera la desviació que hem tingut, partida a partida.

Aquest any es pot veure que en les despeses, malgrat tenir algunes desviacions, hem acabat amb un pressupostat de total despeses de 1.730.745€ davant un total de realment gastat de 1.733.608,30€. És a dir, ens hem “desviat o gastat de més” 2.863,30€. És una desviació poc important davant l'import global: les desviacions entre les diferents partides de les despeses s'han anat compensant al llarg de l'any.

Val la pena, però, valorar la part d'ingressos, en aquest any 2020 de pandèmia en el qual les parròquies, en general, han patit una forta davallada en els ingressos de col·lectes i donatius.

Això ha motivat que Economia diocesana hagi contribuït al Fons Comú Diocesà alliberant les parròquies de més de 700 habitants de les seves aportacions en el 1r trimestre de l'any; les parròquies de menys de 700 habitants de les seves aportacions en forma de rendiments immobiliaris del 1r semestre de l'any; i a les parròquies que tenen treballadors apostòlics i que aporten al Fons Comú en forma

d'un percentatge de costos laborals, se les ha alliberat de l'aportació del 1r trimestre de l'any. Aquesta disminució d'aportació de les parròquies al Fons Comú, serà encara major ja que hi ha diverses peticions d'arrendataris de cases de colònies que van demanar reducció o condonació del pagament de lloguer de diversos mesos de 2020 i s'estan tramitant encara. Això es veurà en els comptes de l'any 2021.

Els ingressos també s'han vist minorats per la disminució d'aportacions de delegacions al Fons Comú, degut a les ajudes que elles mateixes han concedit a les parròquies. Sumat a les diverses ajudes que el bisbat ha concedit a Càritas, ha implicat que Economia diocesana, a causa de l'any de pandèmia i de les diverses ajudes concedides, ha deixat d'ingressar 105.721,79€.

Aquesta disminució d'ingressos al Fons Comú Diocesà, ha estat compensada en part per diversos ingressos en forma de serveis, donant un resultat final de l'exercici ordinari de +5.144,64€.

Finalment, s'afegeix el resultat extraordinari (que ens dona un dèficit de -21.262,87€) i en definitiva dona un global de l'any 2020 d'un resultat negatiu de -16.118,23€.

És el primer cop en 15 anys que tenim un resultat negatiu a l'exercici econòmic d'Economia diocesana i és explicable degut a les raons abans esmentades.

Adjuntem també el pressupost de l'any 2021, on preveiem es tornin a compensar les entrades i les sortides.

Aquest any Economia diocesana vol continuar caminant cap a l'autofinançament, la transparència i la responsabilitat. Amb l'ajuda de tots ho aconseguirem.

ECONOMIA DIOCESANA
BALANÇ ECONÒMIC A 31-12-20
EXERCICI ORDINARI
DESPESES

(desviació positiva: gastat de més/negativa: deixat de gastar)

	Pressupostat	Gastat a 31-12	Desviació a 31-12
1) Personal	943.940,00	920.800,82	-23.139,18
Remuneració Clergat edat menor de 65	234.700,00	235.480,77	780,77
Remuneració religiosos	49.100,00	51.256,02	2.156,02
Seguretat Social Empresa	51.100,00	51.117,60	17,60
Remuneració capellans missioners	5.100,00	3.000,00	-2.100,00
Complement capellans jubilats	208.100,00	196.632,13	-11.467,87
Dieta domèstica/ajut per vivenda a mn.	119.500,00	115.077,45	-4.422,55
Ajut als capellans(km/garatge/s.s.minyona)	25.140,00	18.200,62	-6.939,38
Ajut a capellans per malaltia/convalescència	200,00	235,00	35,00
Treballadors Apostòlics	191.300,00	191.310,15	10,14
Seguretat Social /Dietes	55.200,00	51.998,35	-3.201,66
Remuneracions eventuais	3.500,00	3.448,59	-51,41
Ajuts canvi destinació	1.000,00	3.044,15	2.044,15
2) Funcionament Cúria	381.454,00	386.883,28	5.429,28
Bisbe Diocesà: lliure disposició	6.000,00	4.100,00	-1.900,00
Organismes Diocesans	160.900,00	155.033,21	-5.866,79
Carburants Varis	3.000,00	1.928,62	-1.071,38
Formació Clergat	38.000,00	39.445,52	1.445,52
Notaria Màrtirs	0,00	38,52	38,52
Arxiu Diocesà	25.370,00	25.814,34	444,34
Béns Immobles	58.500,00	59.748,14	1.248,14
Servei de protecció de dades	484,00	484,00	0,00
Prevenió de riscos laborals	3.500,00	2.761,25	-738,75
Butlletí (edició i enviaments)	2.800,00	2.410,48	-389,52
Serveis Professionals Independents	7.500,00	8.102,20	602,20
Manteniment	39.500,00	56.434,09	16.934,09
Primes d'assegurances	10.300,00	8.356,56	-1.943,44
Serveis bancaris	500,00	180,68	-319,32
Subministraments	11.800,00	8.141,17	-3.658,83
Material Oficina	4.200,00	5.139,12	939,12
Comunicacions(Telèfon-internet)	6.000,00	6.258,31	258,31
Diaris i revistes	100,00	60,80	-39,20
Correspondència	2.200,00	1.913,79	-286,21
Tributs municipals	800,00	532,48	-267,52

<i>(desviació positiva: gastat de més//negativa: deixat de)</i>	Pressupostat	Gastat a 31-12	Desviació a 31-12
3) Deleg./Organismes /Associacions de fidels	11.250,00	8.652,72	-2.597,28
<i>(l'aportació diocesana és un ingrès, però no l'únic de la major part d'aquestes entitats)</i>			
Ensenyament	300,00	367,62	67,62
Juventut	2.000,00	1.666,66	-333,34
Litúrgia/Patrimoni Artístic	2.500,00	2.262,05	-237,95
Vocacions	1.000,00	519,78	-480,22
Vida Consagrada	200,00	85,25	-114,75
Diaconat Permanent	1.400,00	2.100,00	700,00
Evangelització i Apostolat Seglar	2.500,00	0,00	-2.500,00
Pastoral Gitana	200,00	0,00	-200,00
EESA- bonif.cursos de formació	1.000,00	461,50	-538,50
Mitjans de comunicació	0,00	250,00	250,00
Altres despeses delegacions	150,00	0,00	-150,00
Comissió AIP	0,00	939,86	939,86
4) Comunicació de Béns	347.551,00	376.843,55	29.292,55
Aportació a F.C.I.Català	13.200,00	12.200,00	-1.000,00
Aportació a F.C.I. Espanyol	44.356,00	44.356,00	0,00
Aportació a la Santa Seu(cànon)	4.300,00	4.326,00	26,00
Hospital de Berga(servei pastoral)	0,00	6.384,00	6.384,00
Ajuts per obres a fons perdut	119.045,00	134.262,93	15.217,93
Acond. rectories(canvi de rector)	5.000,00	4.131,66	-868,34
Acond. espais parroquials(visió)	20.000,00	1.237,83	-18.762,17
Acond.rectories(fraternitats)	10.000,00	0,00	-10.000,00
Seminari interdiocesà	22.000,00	22.727,21	727,21
Seminari Diocesà	45.400,00	35.350,81	-10.049,19
Aportació en recursos humans/at.domiciliària	45.400,00	34.695,80	-10.704,20
Aportació 2020-Cura residents	0	655,01	655,01
Museu Diocesà	62.100,00	109.613,88	47.513,88
Assegurança/aigua	1.000,00	737,80	-262,20
Lloguer anual (us de espais de catedral)	8.600,00	8.587,77	-12,23
Cessió d'espais del Bisbat	0,00	47.402,22	47.402,22
Aportació en recursos humans	52.500,00	52.886,09	386,09
Catedral	1.400,00	1.503,23	103,23
Lloguer espais	1.100,00	1.042,56	-57,44
Aportació per despeses edifici i altres	300,00	460,67	160,67
Aportació a colegio español (roma)	750,00	750,00	0,00
	Pressupostat	Gastat a 31-12	Desviació a 31-12
5) Altres	46.550,00	40.427,93	-6.122,07
Per obligacions fundacions pies	14.000,00	9.399,32	-4.600,68
Amortitzacions	32.500,00	31.028,61	-1.471,39
Sala Sants Màrtirs	50,00	0,00	-50,00
TOTAL DESP.ORDINÀRIES	1.730.745,00	1.733.608,30	2.863,30

INGRESSOS

(desviació positiva: ingressat de més/negativa: deixat d'ingressar)

	Pressupostat	Ingressat a 31-12	Desviació a 31-12
1) Aportació Conferència Episcopal Espanyola	1.332.500,00	1.338.192,86	5.692,86
Fons Comú Interdiocesà	1.250.000,00	1.249.985,00	-15,00
Remuneració Sr. Bisbe	17.600,00	17.612,00	12,00
Seguretat Social clergat- empresa	60.900,00	60.909,68	9,68
Altres aportacions (IVA/reunions.....)	4.000,00	9.686,18	5.686,18
2) Ingressos Financers	19.600,00	19.051,89	-548,11
Interes.Préstecs Entitats església	9.200,00	9.235,55	35,55
Rendiments Productes Financers	10.000,00	9.315,48	-684,52
Interessos de demora ORGT/Prorrata	400,00	500,86	100,86
3) Prestació de Serveis (fotocòpies)	2.000,00	433,46	-1.566,54
4) Aportació dels Fidels	9.075,00	10.798,29	1.723,29
Donatius	5.000,00	6.553,51	1.553,51
Butlletes Col·labora	2.100,00	2.360,00	260,00
Campanya"Junts Fem parròquia"	100,00	1.120,00	1.020,00
Per formació en lideratge(laics i capellans)	1.875,00	764,78	-1.110,22
5) Publicacions	2.000,00	2.272,00	272,00
6) Ingressos de Béns Immobles Diocesans	18.500,00	65.940,30	47.440,30
Cases	12.000,00	13.000,61	1.000,61
Finques	6.500,00	5.719,69	-780,31
Ús dels espais del Museu Diocesà	0,00	47.220,00	47.220,00
7) Aportacions de les Parròquies	272.070,00	190.777,19	-81.292,81
Quota fixa	81.800,00	61.350,00	-20.450,00
20% costos laborals TA's	32.600,00	9.867,86	-22.732,14
50% rendiments capitals	0,00		0,00
Béns Immobles	156.200,00	119.349,05	-36.850,95
50% terres	15.600,00	10.022,09	-5.577,91
50% rectories i altres immobles	132.000,00	104.782,77	-27.217,23
50% altres rend.(antenes/parc eòlics...)	8.600,00	4.544,19	-4.055,81
Formació en lideratge	1.470,00	210,28	-1.259,72
8) Aportacions dels Santuaris	6.100,00	3.637,50	-2.462,50
9) Servei Pastoral	9.100,00	16.540,17	7.440,17
Hospital de Berga	0,00	12.768,00	12.768,00
Residència de Solsona	7.500,00	1.822,17	-5.677,83
Altres	1.600,00	1.950,00	350,00

10) Aportació d'entitats diocesanes	76.800,00	91.109,28	14.309,28
La Catedral de Solsona	4.800,00	3.600,00	-1.200,00
Delegacions Diocesanes	7.000,00	1.911,35	-5.088,65
Finca Pallarés	18.000,00	19.075,24	1.075,24
Conveni manteniment edificis	7.000,00	12.795,17	5.795,17
Museu Diocesà (segons conveni)	27.000,00	40.404,89	13.404,89
Seminari Diocesà (recursos humans)	10.000,00	10.037,63	37,63
Vicaria Judicial	3.000,00	3.285,00	285,00

TOTAL INGR. ORDINARIS	1.747.745,00	1.738.752,94	-8.992,06
------------------------------	---------------------	---------------------	------------------

RESULTATS ORDINARIS	17.000,00	5.144,64	-11.855,36
----------------------------	------------------	-----------------	-------------------

PRESSUPOSTOS EXTRAORDINARIS

DESPESES

(desviació positiva: gastat de més/negativa: deixat de gastar)

	Pressupostat	Gastat a 31-12	Desviació a 31-12
1) Ajudes a entitats socials	13.700,00	27.340,80	13.640,80
0,7% del Pressupost	11.700,00	12.115,22	415,22
Càritas Diocesana: Pla d'ajuda social	0,00	10.000,00	10.000,00
Altres ajudes	2.000,00	5.225,58	3.225,58
2) Iniciatives Pastorals	5.200,00	10.281,69	5.081,69
Projecte Rectories-Ajut a Famílies	5.000,00	4.031,69	-968,31
Projecte Fratello	200,00	0,00	-200,00
Projecte Emaús Rural-Hostatgeria Sagr.Farr	0,00	5.000,00	5.000,00
Projecte Laudato Sí	0,00	1.250,00	1.250,00
3) A Fons Perdut per obres	4.900,00	4.900,00	0,00
Provinent de 10% de vendes any 2020			
4) Acond. Espais per a objectes litúrgics	0,00	7.545,56	7.545,56
5) Fons de Compensació de IVA de la CEE	0,00	8.288,88	8.288,88
6) Pla de protecció de menors	3.000,00	179,40	-2.820,60
7) Altres despeses extraordinàries	5.000,00	2.435,90	-2.564,10
TOTAL DESPESES	31.800,00	60.972,23	29.172,23

INGRESSOS

(desviació positiva: ingressat de més/negativa: deixat d'ingressar)

	Pressupostat	Ingressat a 31-12	Desviació a 31-12
1) Donatius per a entitats socials	2.800,00	2.300,00	-500,00
2) Gestions Departament d'Economia	6.000,00	7.863,08	1.863,08
3) Iniciatives Pastorals Projecte Rectories-Ajut a Famílies	5.000,00	4.770,00	-230,00
4) Indemnitzacions per sinistres	0,00	1.983,34	1.983,34
5) Altres ingressos	1.000,00	1.675,95	675,95
6) Vendes 10% Venda de Finques de la diòcesi-	0,00	3.750,00 3.750,00	3.750,00 3.750,00
7) Desprovisionar obres concedides 2018 i altr	0,00	17.366,99	17.366,99
TOTAL INGRESSOS	14.800,00	39.709,36	24.909,36
RESULTATS EXTRAORD.	-17.000,00	-21.262,87	-4.262,87

RESUM GLOBAL: EXERCICI ORDINARI + EXTRAORDINARI

RESUM	Previst	Real	Desviació
ex. ordinari(ingressos - despeses)	17.000,00	5.144,64	-11.855,36
ex. extraordinari(ingressos - despeses)	-17.000,00	-21.262,87	-4.262,87
global:	0,00	-16.118,23	-16.118,23
		DÉFICIT	
RESULTAT ANY 2020:	0,00	-16.118,23	

ECONOMIA DIOCESANA

pressupost any 2021

EXERCICI ORDINARI

	Gastat a 31-12	Pressup.2021
1) Personal	920.800,82	839.728,00
Remuneració Clergat edat menor de 65	235.480,77	219.250,00
Remuneració religiosos	51.256,02	49.090,00
Seguretat Social Empresa	51.117,60	51.100,00
Remuneració capellans missioners	3.000,00	2.800,00
Complement capellans jubilats	196.632,13	190.198,00
Dieta domèstica/ajut per vivenda a mn.	115.077,45	114.220,00
Ajut als capellans(km/garatge/s.s.minyona)	18.200,62	14.380,00
Ajut a capellans per malaltia/convalescència a se	235,00	300,00
Treballadors Apostòlics- Tasques majoritàriament parroquials		
Cost brut	191.310,15	155.350,00
Seguretat Social /Dietes	51.998,35	37.840,00
Remuneracions eventuais	3.448,59	3.200,00
Ajuts canvi destinació	3.044,15	2.000,00
2) Funcionament Cúria	386.883,28	391.404,00
Bisbe Diocesà: lliure disposició	4.100,00	6.000,00
Organismes Diocesans	155.033,21	131.160,00
Carburants Varis	1.928,62	2.500,00
Formació (Clergat i Laics)	39.445,52	52.650,00
Notaria Màrtirs	38,52	0,00
Arxiu Diocesà	25.814,34	25.810,00
Béns Immobles	59.748,14	83.830,00
Servei de protecció de dades	484,00	484,00
Prevenció de riscos laborals	2.761,25	4.000,00
Butlletí (edició i enviaments)	2.410,48	2.800,00
Guia diocesana	0,00	3.000,00
Serveis Professionals Independents	8.102,20	8.500,00
Manteniment	56.434,09	38.970,00
Primes d'assegurances	8.356,56	8.500,00
Serveis bancaris	180,68	200,00
Subministraments	8.141,17	10.100,00
Material Oficina	5.139,12	5.200,00
Comunicacions(Telèfon-internet)	6.258,31	5.000,00
Diaris i revistes	60,80	100,00
Correspondència	1.913,79	2.000,00
Tributs municipals	532,48	600,00

3) Deleg./Organismes /Associacions de fidels	8.832,12	65.180,00
Ensenyament	367,62	940,00
Joventut	1.666,66	9.430,00
Litúrgia/Patrimoni Artístic	2.262,05	2.000,00
Vocacions	519,78	600,00
Vida Consagrada	85,25	100,00
Diaconat Permanent	2.100,00	1.940,00
Comissió EESA	461,50	2.070,00
Mitjans de comunicació	250,00	32.260,00
Projecte Raquel	0,00	500,00
Comissió AIP	939,86	8.030,00
Comissió prot. menors /adults vulnerables	179,40	1.620,00
Comissions Emaús	0,00	5.690,00
		Pressup.2021
4) Comunicació de Béns	376.843,55	358.960,00
Aportació a F.C.I.Català	12.200,00	7.320,00
Aportació a F.C.I. Espanyol	44.356,00	0,00
Aportació a la Santa Seu(cànon)	4.326,00	3.500,00
Hospital de Berga(servei pastoral)	6.384,00	0,00
Ajuts per obres a fons perdut	134.262,93	146.950,00
Acond. rectories(canvi de rector)	4.131,66	2.000,00
Acond. espais parroquials(visió)	1.237,83	15.000,00
Acond.rectories(fraternitats)	0,00	15.000,00
Seminari Major Interdiocesà	22.727,21	33.000,00
Seminari Diocesà	35.350,81	45.760,00
Museu Diocesà	109.613,88	88.280,00
Cessió espais Bisbat	47.402,22	47.400,00
Assegurança/aigua	737,80	750,00
Lloguer anual (us de espais de catedral)	8.587,77	8.600,00
Aportació en recursos humans	52.886,09	31.530,00
Catedral	1.503,23	1.400,00
Lloguer espais	1.042,56	1.100,00
Aportació per despeses comunes edifici	460,67	400,00
Aportació a Col·legi Espanyol (Roma)	750,00	750,00

5) Altres	40.427,93	42.000,00
Per obligacions fundacions pïes no autònomes	9.399,32	10.000,00
Amortitzacions	31.028,61	32.000,00

TOTAL DESP.ORDINÀRIES **1.733.787,70** **1.697.272,00**

INGRESSOS

	Ingressat a 31-12	Pressup.2021
1) Aportació Conferència Episcopal Espanyola	1.338.192,86	1.379.604,00
Fons Comú Interdiocesà	1.249.985,00	1.282.604,00
Remuneració Sr.Bisbe	17.612,00	17.600,00
Seguretat Social clergat- empresa	60.909,68	60.900,00
Altres aportacions (Subvencions/reunions.....)	9.686,18	18.500,00
2) Ingressos Financers	19.051,89	19.600,00
Interes.Préstecs Entitats església	9.235,55	9.200,00
Rendiments Productes Financers	9.315,48	10.000,00
Interessos de demora ORGT/Prorrata	500,86	400,00
3) Prestació de Serveis	433,46	400,00
Fotocòpies	433,46	400,00
4) Aportació dels Fidels	10.798,29	16.300,00
Donatius	6.553,51	5.000,00
Butlletes Col·labora	2.360,00	2.360,00
Campanya"Junts Fem parròquia"	1.120,00	1.000,00
Per formació en lideratge(laics i capellans)	764,78	7.940,00
5) Publicacions	2.272,00	3.000,00
6)Ingressos de Béns Immobles Diocesans	65.940,30	65.920,00
Cases	13.000,61	13.000,00
Finques	5.719,69	5.700,00
Ús dels espais del Museu Diocesà	47.220,00	47.220,00
7) Aportacions de les Parròquies	190.777,19	234.570,00
Quota fixa	61.350,00	73.620,00
% costos laborals TA's	9.867,86	16.450,00
50% rendiments capitals	0,00	0,00
Béns Immobles	119.349,05	144.500,00
50% terres	10.022,09	12.000,00
50% rectories i altres immobles	104.782,77	125.000,00
50% altres rend.(antenes/parc eòlics...)	4.544,19	7.500,00
Per formació en lideratge	210,28	7.940,00

8) Aportacions dels Santuaris	3.637,50	5.490,00
9) Servei Pastoral	16.540,17	9.100,00
Hospital de Berga	12.768,00	0,00
Residència de Solsona	1.822,17	7.200,00
Altres	1.950,00	1.800,00
10) Aportació d'entitats diocesanes	91.109,28	76.800,00
La Catedral de Solsona	3.600,00	4.320,00
Delegacions Diocesanes	1.911,35	0,00
Finca Pallarés	19.075,24	10.000,00
Conveni manteniment edificis	12.795,17	10.570,00
Museu Diocesà (segons conveni)	40.404,89	20.000,00
Seminari Diocesà (recursos humans)	10.037,63	9.930,00
Vicaria Judicial	3.285,00	3.000,00

TOTAL INGR. ORDINARIS

1.810.784,00

RESULTATS ORDINARIS

113.512,00

PRESSUPOSTOS EXTRAORDINARIS

DESPESES

	Pressup.2021
1) Ajudes a entitats socials	65.362,00
0,7% Press. Càritas Diocesana: Pla d'ajuda social	11.760,00
Dotació per activitats caritatives	35.262,00
Altres ajudes econòmiques i en recursos humans	18.340,00
2) Iniciatives Pastorals	9.100,00
Projecte Rectories-Ajut a Famílies	3.600,00
Any amoris-Laetícia	500,00
Projecte Laudato Si	5.000,00
3) Visita Ad-limina apostolorum	5.000,00
4) Obres-diversos	17.750,00
Fons de Compensació de IVA de la CEE	14.000,00
10%vendes 2020 a Fons Perdut per obres 2021	3.750,00
5) Disseny i impremta "in memoriam +Jaume Traserria"	10.000,00
6) Provisió de fons-despeses personal	67.262,00
7) Altres despeses extraordinàries	5.000,00
TOTAL DESPESES	174.474,00

INGRESSOS

	Pressup.2021
1) Donatius per a entitats socials Dotació per activitats caritatives	35.262,00
2) Gestions Departament d'Economia	5.200,00
3) Iniciatives Pastorals Projecte Rectories-Ajut a Famílies	2.000,00
4) Visita ad-limina apostolorum	5.000,00
5) Venda i donatius "in memoriam +Jaume Traserra"	10.500,00
6) Altres ingressos	3.000,00
TOTAL INGRESSOS	60.962,00

RESULTATS EXTRAORD.	-113.512,00
----------------------------	--------------------

RESUM GLOBAL: EX. ORD. + EXTRAORDINARI

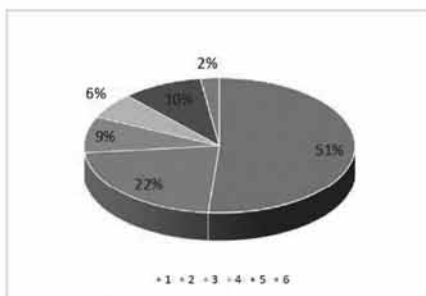
RESUM	Pressupostat
ex. ordinari(ingressos - despeses)	113.512,00
ex. extraordinari(ingressos - despeses)	-113.512,00
resultat final previst:	0,00

BALANÇ D'ECONOMIA DIOCESANA (31-12-2020)

(No incloses economies parroquials, ni de santuaris, ni de Càritas)

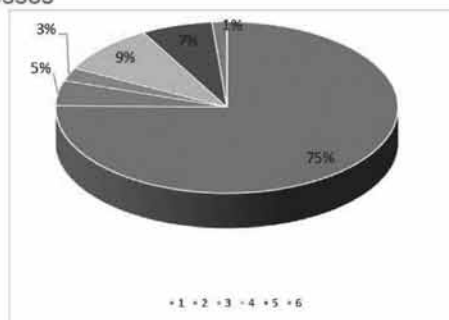
Despeses

1. Atenció a les persones	920.800,82
2. Funcionament Cúria / Delegacions Diocesanes	395.536,00
3. Ajuts per obres a parròquies / Restauracions	154.997,37
4. Aportació a conferències episcopals (CEE.CET)	110.239,53
5. Altres (Activitats/Formació/Museu/Amortitzacions)	172.769,02
6. Ajudes a entitats socials i altres	40.237,79
	<hr/>
	1.794.580,53

Ingressos

1. Aportació fidels via Declaració de la Renda	1.338.192,86
2. Arrendaments / Ingressos Financers / Subvenció CEE	84.992,19
3. Prestació de Serveis / Donatius	44.977,00
4. Aportació de parròquies/ Santuaris / Ent. Diocesanes	166.174,92
5. Aportació de parròquies (arrendaments)	119.349,05
6. Altres ingressos	24.776,28
	<hr/>
	1.778.462,30

Resultat exercici 2021: dèficit de 16.118,23€

Seminari

SEMINARI DIOCESÀ - RESIDÈNCIA SACERDOTAL

Com cada any, publiquem al Butlletí els comptes i el pressupost del Seminari diocesà - residència sacerdotal.

Les partides són bàsicament: l'atenció als capellans residents, les despeses de funcionament i subministrament, així com les de gestió de grups que venen a fer exercicis o convivències a la casa (amb els seus corresponents ingressos).

Com a novetats de l'any 2020 es poden citar la presència de seminaristes a la casa (un, de forma permanent durant els mesos de curs escolar; uns altres, de forma periòdica els caps de setmana) i, també, l'increment d'ingressos per arrendaments, ja que es preveu que l'any 2021 encara seran més grans.

El sosteniment del nostre Seminari és triplement important per les funcions principals que desenvolupa: la cura i atenció dels capellans residents, la llar formativa per als seminaristes i l'acollida de grups que venen a fer alguna activitat de formació cristiana.

Aquest any 2020 ha acabat amb un petit dèficit que no ha estat més gran gràcies a diferents donatius de particulars.

COMPTES 2020 I PRESSUPOST 2021

RESIDÈNCIA SACERDOTAL I EDIFICI DEL SEMINARI

BALANÇ ECONÒMIC EXERCICI 2020

DESPESES	
1) Atenció domiciliària a capellans residents	141.612,08
(inclou àpats, neteja, infermeria, i recursos humans)	
2) Subministraments	22.626,36
Gasoil	1.084,76
Biomasa	10.876,60
Llum	7.082,06
Gas	638,20
Aigua	2.944,74
3) Serveis per a grups i residents externs	15.483,69
Personal cuina i bugaderia residents	11.212,12
Alimentació	2.585,69
Neteja	1.685,88
4) Funcionament	26.745,81
Assegurança	1.348,01
Material d'Oficina	283,88
Biblioteca	360,57
Tv cable	1.741,93
Telèfon/Adsl	2.446,06
Reparacions i conservació(inclou entrega material)	4.189,16
Manteniment de l'ascensor	2.375,92
Manteniment informàtic	310,45
Material per al culte	259,30
Amortitzacions	5.655,24
Interessos de deutes	387,32
Manteniment del Jardí	762,96
Material de reposició i neteja	3.969,39
Comissions bancàries	13,99
Gestoria/tributs	1.707,75
Compra de mobiliari/electrodomèstics	933,88
5) Personal de manteniment	9.964,34
<u>TOTAL DESPESES ORDINÀRIES</u>	<u>216.432,28</u>

INGRESSOS

1) Estades	21.071,32
Grups	9.748,43
Clients particulars	11.322,89
2) Capellans residents	90.672,59
Estades	87.501,84
Tv per cable/Gol TV	811,59
Telèfon/ADSL	2.359,16
3) Bisbat Solsona	60.925,81
Aportació en recursos humans	35.350,81
Aportació anual per capellans residents	25.575,00
4) Arrendaments d'espais	27.953,77
Espai pel parvulari	1.000,00
Horts	382,00
Garatges	524,04
Edifici antiga residència de les monges	7.517,90
Edifici antic seminari menor	10.540,31
Aportació per suministraments	7.401,30
Altres arrendaments	588,22
5) Donatius de particulars	12.045,93

TOTAL INGRESSOS ORDINARIS **212.669,42**

TOTAL RESULTATS DÈFICIT **-3.762,86**

EXERCICI EXTRAORDINARI:

Despeses Extraordinàries	1.705,14
Material prevenció covid-19	1.705,14
Ingressos Extraordinaris	4.067,03
Bonificació Bisbat per convalescència capellans	80,00
Indemnització assegurances	2.277,18
Aportació dels residents pel material covid-19	1.490,00
Altres ingressos	219,85
TOTAL RESULTATS EXTRAORDINARI	2.361,89

RESULTATS DÈFICIT DE: **-1.400,97**

RESIDÈNCIA SACERDOTAL I EDIFICI DEL SEMINARI	
---	--

PRESSUPOST 2021

DESPESES

	PRESS 2021
1) Atenció domiciliària als capellans residents	148.820,00
2) Subministraments	25.600,00
Gasoil	1.500,00
Biomasa	12.000,00
Llum	8.000,00
Gas	700,00
Aigua	3.200,00
Carburants	200,00
3) Serveis per a grups i residents externs	5.900,00
Personal cuina	1.000,00
Alimentació	2.900,00
Neteja	2.000,00
4) Funcionament	26.080,00
Assegurança	1.400,00
Material d'Oficina/Reposició	1.000,00
Biblioteca	360,00
Tv cable	1.800,00
Telèfon/Adsl	2.600,00
Reparacions i conservació(inclou entrega materi	4.500,00
Manteniment de l' ascensor	2.500,00
Manteniment informàtic	400,00
Material per al culte	350,00
Amortitzacions	3.160,00
Interessos de deutes	400,00
Revisió dels extintors	280,00
Revisió del parallamps	300,00
Manteniment del Jardí	800,00
Comissions bancàries	15,00
Gestoria/tributs	1.800,00
Compra de mobiliari/electrodomèstics	900,00
Reparacions extraordinàries	3.515,00
6) Persona de manteniment	11.000,00
<u>TOTAL DESPESES ORDINÀRIES</u>	<u>217.400,00</u>

INGRESSOS

1) Estades	21.000,00
Grups	10.000,00
Clients particulars	11.000,00
2) Capellans residents	95.950,00
Estades	92.500,00
Tv per cable/Gol TV	950,00
Telèfon/ADSL	2.500,00
3) Bisbat Solsona	58.800,00
Aportació en recursos humans	30.000,00
Aportació anual per capellans residents	28.800,00
4) Arrendaments d'espais	41.650,00
Espai pel parvulari	1.000,00
Horts	300,00
Garatges	500,00
Edifici antiga residència de les monges	7.850,00
Edifici antic seminari menor	24.000,00
Aportació per sumministraments	7.400,00
Altres arrendaments	600,00
5) Donatius	0,00
<u>TOTAL INGRESSOS ORDINARIS</u>	<u>217.400,00</u>
TOTAL RESULTATS PREVISTOS 2020	0,00

SÍNTESI DEL 2n TRIMESTRE DEL SEMINARI MAJOR

Convivència de Nadal

Els sis seminaristes juntament amb el seu rector tingueren uns dies de convivència entre els dies 2 i 5 de gener, enmig del temps de vacances de Nadal. Fou una convivència on hi hagué temps per a l'esbarjo, el lleure, l'activitat física i la formació. De les activitats realitzades, cal remarcar la visita a les carmelites descalces de Mollerussa, la formació sobre litúrgia de Mn. Joan Obach (prevere de l'arquebisbat de Barcelona) i l'excursió al Miracle feta en clau de trobada vocacional per als joves de batxillerat i universitaris.

Conclusió del 1r quadrimestre i ritme d'estudis

Per als seminaristes que cursen els seus estudis de filosofia i teologia, el mes de gener, juntament amb l'arribada del final del 1r quadrimestre, ha significat un temps intens d'estudi i preparació de cara a les avaluacions i conclusió de les matèries cursades. Els quatre seminaristes que estudien a l'Interdiocesà van passar la primera setmana lectiva del mes de gener al Seminari de Solsona, juntament amb el rector, Mn. Marc Majà, i el seminarista Gabriel (ambdós residents habituals al Seminari). Les dues setmanes següents els quatre seminaristes en qüestió les passaren ininterrompudament al Seminari Major Interdiocesà a Barcelona tot incorporant-se de nou –passades les vacances de Nadal– al ritme comunitari realitzant els exàmens. A principis de febrer començà el segon quadrimestre del curs 2020-21 a l'Ateneu Universitari Sant Pacià. Cal destacar el retorn a la modalitat presencial dels estudiants de 1r i 2n curs dels graus de filosofia i teologia, cosa que implica els seminaristes de 1r de filosofia. Els altres dos seminaristes continuen les classes en modalitat virtual.

Convivència a Montserrat

És costum que cada any, durant la setmana no lectiva que separa el primer i el segon quadrimestre, els seminaristes amb els formadors l'aprofitin per fer exercicis espirituals. Enguany, però, això no ha estat possible quedant així ajornada la

setmana d'exercicis per al mes de juny, havent acabat els exàmens. Així doncs, aquesta setmana va estar dedicada d'una banda al descans i d'altra banda a una convivència al santuari de Montserrat: quatre seminaristes –Rubén, Josetxu, Jacob i Gabriel– acompanyats del seu rector passaren tres dies hostatjats al santuari de Montserrat en el marc d'una convivència en la qual hi hagué lloc per a la descoberta del santuari, el compartir fratern i també per a un temps d'esplai, com per exemple, la pujada al cim de Sant Jeroni.

Dia del Seminari 2021

Aquest cop sí que es va poder celebrar el Dia del Seminari en la seva data escaient, per Sant Josep. Els seminaristes, com ja és costum, van recórrer, el diumenge previ i el diumenge del Dia del Seminari, algunes de les parròquies del bisbat tot donant a conèixer el Seminari i demanant la col·laboració, impulsant de nou el projecte dels benefactors. Aquestes parròquies –de la zona sud (al desembre, per la Immaculada, es van recórrer les de la zona nord) – foren: Mollerussa, Miralcamp, el Palau d'Anglesola, Vila-sana, Castellnou de Seana, Vilanova de Bellpuig, Bellpuig, Preixana, Anglesola, Tàrraga i Cervera. Per acabar la jornada del diumenge 21 de març, els cinc seminaristes –Gabriel, Jacob, Josetxu, Rubén i Cesc–, que es desplaçaren a les parròquies amb el seu rector, varen compartir un fratern dinar i tot seguit van participar de forma telemàtica en la trobada vocacional programada per a aquest dia. Cal dir que també en Rui Jordi, seminarista que enguany està fent experiència pastoral a la unitat pastoral parroquial de Súria, va participar en l'eucaristia de la seva parròquia tot donant també el seu testimoni.

Convivència de Setmana Santa

Els dies 29 i 30 de març –Dilluns i Dimarts Sant– els sis seminaristes es trobaren a Solsona per passar dos dies de convivència, aquesta vegada en el marc de la Setmana Santa. El primer dia participaren acolitant en la missa crismal i assistiren a la posterior xerrada a la catedral, després serviren durant el dinar al Seminari. L'endemà baixaren fins a Tàrraga per visitar les germanes carmelites del santuari de Fàtima. Durant la tarda visitaren l'església parroquial acompanyats del seu rector, Mn. Josep M. Vilaseca, i de Mn. Josep Camprubí; més tard es desplaçaren fins a

Granyena de Segarra per conèixer el projecte d'Emmaús Rural. Els seminaristes varen poder apropar-se a aquesta realitat gràcies al testimoni i l'explicació d'en Miquel i la Conxi, el matrimoni responsable del projecte, i també van visitar tant la casa on la comunitat viu a Granyena com la que recentment gestiona a Cervera (casa construïda i fundada per les germanes de la Sagrada Família d'Urgell).

Patrimoni

MARTYRIUM DE SANT EUDALD DE SORBA

El dia 14 de març, el Sr. Bisbe va presidir la missa a la parròquia de Santa Maria de Sorba. En acabar, l'antropòloga Núria Armentano –Museu d'Arqueologia de Catalunya– va explicar el resultat de la investigació feta a l'interior del Martyrium de Sant Eudald:

El passat mes d'octubre, en el transcurs de les tasques de manteniment del conjunt de Santa Maria de Sorba, es van realitzar els treballs de cura i consolidació de les restes òssies que es conserven a l'interior del Martyrium de Sant Eudald. Així mateix, es va aprofitar per datar i confirmar que les restes descobertes als anys vuitanta pel Dr. Manuel Riu i Riues corresponen a un individu adult masculí. Els resultats de datació radiocarbònica, realitzats pel laboratori Beta Analytic dels Estats Units, indiquen que es tracta d'un individu d'entre el 346 i el 480 dC, cosa que corrobora la hipòtesi que l'estructura actual del Martyrium podria datar del segle VI.

Aquesta investigació ha estat encapçalada i finançada per la comunitat parroquial de Sorba, sota la direcció de l'antropòloga Núria Armentano i la col·laboració de la Comissió de Patrimoni del bisbat de Solsona.

Notícies de la diòcesi

ACTIVITATS DE LA DELEGACIÓ DE JOVENTUT

Escola de formació permanent en línia

El dia 9 de gener va tenir lloc la primera sessió de l'Escola de Formació Permanent que va reunir més d'una trentena de joves i alguns sacerdots interessats en aquesta formació. El ponent va ser Mn. Simó Gras, rector de la parròquia de Montblanc, entre altres, que va titular la xerrada "Els joves i l'Església". Amb un caire distès, però molt fonamentat en els escrits dels Sants Pares, el Catecisme de l'Església, les Sagrades Escripures i la seva experiència personal, va anar resseguint el perfil del líder de joves i de l'animador de joves.

El dia 20 de febrer, gairebé una cinquantena de joves, sacerdots i catequistes es van trobar en línia amb la psicòloga i sexòloga Lourdes Illán, especialista en teràpia familiar i de parella. L'objectiu d'aquesta formació va ser ajudar totes aquelles persones que han patit abusos i crear consciència del que està passant, donant eines a tots aquells que estan treballant en la pastoral.

Encontres Route to God en línia

El dia 16 de gener, una quarantena de joves es van trobar en el primer Route to God de l'any 2021, telemàticament. Amb el títol "On és Jesús? Impediments externs per trobar a Déu" els joves van continuar caminant en l'Evangeli de Sant Marc, capítol 10. Aquesta vegada es van adonar que en la nostra societat hi ha molts factors que ens fan fer passos enrere en el nostre camí de fe, però no ens hem de cansar mai de cridar el Senyor. L'Anna Mas i el Guille Felip, que havien estat coordinadors del recés d'Efatà de Barcelona, van participar en l'encontre.

El dia 13 de febrer un bon grup de joves es van tornar a trobar en el seu camí per Jericó amb el cec Bartimeu, aquesta vegada veient com Jesús ens crida a través de l'Església. Els joves van poder veure a través del testimoni d'Ali Blázquez, missionera a Damasc, com el Senyor es val de mil circumstàncies i mil persones diferents per poder parlar a la nostra vida.

Al mes de març gairebé una trentena de joves van tornar a participar en el Route to God, van escoltar una xerrada de Mn. Marc Majà i el testimoni de l'Àlex Viñeta, un jove que va estar un temps vivint a la Comunitat del santuari de Lord.

PUBLICACIÓ DEL LLIBRE “IN MEMORIAM +JAUME TRASERRA”

El dia 25 de gener es compliren dos anys de la defunció del bisbe emèrit Mons. Jaume Traserra i Cunillera. A la catedral de Solsona tingué lloc la missa d'aquest segon aniversari. Amb motiu d'aquest aniversari, s'ha publicat un llibre amb el títol “In memoriam +Jaume Traserra”. Aquest llibre és un conjunt d'articles de diferents autors que van conèixer el bisbe Jaume en diferents moments de la seva vida. Un d'aquests autors i editor del llibre és el bisbe actual, Mons. Xavier Novell.

El llibre està dividit en sis parts: la primera part són uns textos inèdits del mateix bisbe Jaume, els seus records de joventut; la segona part parla del seu ministeri a Barcelona a càrrec de cinc autors diferents; la tercera és el seu pontificat a Solsona a càrrec de deu autors; la quarta és el seu testament espiritual que va escriure cinc anys abans de morir; la cinquena contempla alguns escrits publicats després de la seva mort; i acaba el llibre amb la seva biografia.

El dia 7 de febrer va tenir lloc la presentació de l'esmentat llibre a càrrec de Mons. Xavier Novell a la sala “Bisbe Lasala” del Palau Episcopal, en directe pel canal YouTube del bisbat de Solsona.

FESTA MAJOR DEL SANTÍSSIM MISTERI DE CERVERA

El dia 5 de febrer, vigília de la Festa Major del Santíssim Misteri de Cervera, es va oferir el cant de les Completes per televisió, enguany gravades amb anterioritat a causa de la pandèmia.

El dia 6 de febrer, el Sr. Bisbe Xavier Novell va presidir l'ofici solemne acompanyat pel rector de Cervera, Mn. Xavier Romero, el vicari, Mn. Josep M. Montiu, dos frares mercedaris de Sant Ramon i una colla d'escolans.

La processó habitual es va dur a terme a l'interior de l'església i no hi va haver adoració al reliquiari com a mesura preventiva. El cant dels goigs del Santíssim Misteri va tancar la celebració.

MISSA FUNERAL A LA RESIDÈNCIA D'AVIS DE SOLSONA

El dia 13 de febrer, a la tarda, tingué lloc una missa funeral a la residència de Solsona, Hospital Pere Màrtir Colomé. Aquesta eucaristia, presidida pel Sr. Bisbe, fou en memòria de tots els residents que van morir amb motiu de la pandèmia de la Covid-19. La celebració fou retransmesa pel canal YouTube de la parròquia de Solsona, amb multitud de visualitzacions.

ASSEMBLEA ANUAL DIOCESANA DE MANS UNIDES

El dia 30 de gener va tenir lloc, de manera virtual, l'Assemblea anual diocesana de Mans Unides que va començar amb la salutació i la pregària per part del Sr. Bisbe.

Tot seguit, es van donar a conèixer els comptes de l'any passat i els projectes assolits. Després es va presentar el projecte per a aquest any 2021, el qual tracta de l'ampliació d'un centre educatiu de primària a Benín, en una zona on els recursos són insuficients i les escoles escasses.

A continuació, es va explicar el lema d'enguany "Contagia solidaritat per acabar amb la fam" posant la mirada en el "Bé comú i la solidaritat". S'ha volgut donar un canvi de sentit a la paraula "contagia" per convertir-la en quelcom positiu, perquè també es poden contagiar coses positives, ara més necessàries que mai: alegria, emoció, esperança... i solidaritat.

Es va donar a conèixer el document base que és la guia de treball de Mans Unides per a aquesta campanya. El problema de la fam i les causes que la provoquen és la nostra lluita de sempre, però per sortir d'aquesta pobresa i mirant el bé comú, cal construir comunitats dignes amb els més vulnerables.

Tot un matí de dissabte ben profitós, amb l'alegria del retrobament encara que sigui de manera virtual.

REUNIONS I TROBADES SACERDOTALS TELEMÀTIQUES

Durant aquest primer trimestre de l'any 2021 hi ha hagut algunes reunions i trobades en format telemàtic. Algunes d'elles estaven programades per fer-les presencials, com ara reunions del Consell Presbiteral i dels 12 rectors de les UPPS i trobades de zona de capellans, però finalment es va optar per fer-les telemàtiques per prevenció davant l'augment de la pandèmia.

El recés de Quaresma que estava previst per al mes de març es va suspendre per considerar que el format d'un recés no podia ser virtual. Tot i així, es va programar un recés de Pasqua per al mes d'abril.

FORMACIÓ ON LINE SOBRE ELS ABUSOS SEXUALS

El dia 19 de febrer, la Delegació de Protecció de Menors i Adults Vulnerables va organitzar una formació on line sota el títol: "Educació de la intimitat i prevenció dels abusos sexuals". Aquesta formació estava dirigida als treballadors apostòlics i als responsables d'activitats adreçades a infants i adolescents.

La psicòloga i sexòloga Lourdes Illán va presentar la importància d'educar en la intimitat i en la sexualitat des de la primera infància. Va comentar que cal fer un treball de sensibilització amb pares, mares, infants i professionals, ja que una bona formació i un bon coneixement dels protocols d'actuació és la millor manera de prevenir i protegir els infants dels abusos sexuals. També va explicar els conceptes més importants per detectar un possible abús, com per exemple els mites existents entorn dels abusos o els indicadors de detecció.

Aquesta jornada formativa va ajudar a sensibilitzar vers la gravetat i la incidència dels abusos sexuals i va animar a continuar treballant per la prevenció dels abusos sexuals a la nostra diòcesi i al nostre entorn.

RECÉS DE QUARESMA DELS TREBALLADORS APOSTÒLICS

El dia 24 de març, tots els treballadors apostòlics de la diòcesi varen tenir el seu primer recés de Quaresma, sota el títol: *“Amb cor de Pare: Sant Josep ens ajuda a la conversió del cor”*.

Les predicacions anaren a càrrec del Sr. Bisbe, que endinsà els participants en la meditació profunda de la carta apostòlica del papa Francesc, *“Patris Corde”*. Aquest recorregut es feu a través dels diferents elements que en la mateixa carta es contemplen sobre la figura de sant Josep. Un recorregut des del ser “pare”: *pare estimat; pare en la tendresa; pare en l'obediència; pare en l'acolliment; pare del coratge creatiu; pare treballador i pare a l'ombra*.

El recés, que fou presencial, tingué quatre meditacions intercalades amb espais per a la pregària personal, l'eucaristia, el res del rosari i l'adoració. Tots els participants van agrair poder gaudir d'un temps generós destinat a la meditació i la pregària, un temps que va permetre “aturar-se” per anar a l'encontre del Senyor i omplir-se d'Ell.

VISITA PASTORAL DEL SR. BISBE

FI DE LA VISITA PASTORAL A LA UNITAT PASTORAL PARROQUIAL DE CARDONA

Durant el primer trimestre de l'any 2021, el Sr. Bisbe va completar la visita pastoral a la unitat parroquial de Cardona.

El dia 24 de gener, va presidir l'eucaristia a la parròquia de Sant Andreu de Gargallà. Va tenir ocasió de ponderar la bonica comunitat que s'hi aplega un cop al mes i l'ajuda mútua amb la parròquia veïna de Sorba. Va agrair el servei de l'organista i de la persona que ornamenta bíblicament l'església en cada celebració. També va tenir l'oportunitat de convidar alguns joves a plantejar-se la vocació sacerdotal, tenint present que l'evangeli d'aquell diumenge era la pesca miraculosa. També els va convidar a participar en el proper recés d'Efatà. Al final de la missa, va poder conversar amb els fidels i també va poder saludar els llogaters de la rectoria.

El dia 14 de març, va presidir l'eucaristia a la parròquia de Santa Maria de Sorba. Es va fer coincidir la visita pastoral, posposada en més d'una ocasió per totes les vicissituds pastorals a causa de la pandèmia, amb la presentació de la intervenció de sanejament, conservació i datació de les relíquies de sant Eudald. L'eucaristia fou ocasió per mostrar la importància de la descoberta de l'antiguitat de les relíquies i per ponderar les arrels del cristianisme a la nostra diòcesi en època romana i en el nucli de Sorba. La festa s'acabà amb la promesa d'instal·lar solemnement les relíquies en la propera festa de Sant Eudald.

Malgrat que resta pendent la magna festa de Sant Eudald a Sorba, es dona per acabada la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Cardona.

CONTINUACIÓ DE LA VISITA PASTORAL A LA UNITAT PASTORAL PARROQUIAL DE SOLSONA

Durant el primer trimestre de l'any 2021, el Sr. Bisbe gairebé ha completat la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Solsona. Resten, però, encara algunes parròquies que visitarà durant el segon trimestre d'aquest any.

Durant el mes de gener, a causa del brot de Covid-19 a la residència geriàtrica Hospital Pere Màrtir Colomés, va acompanyar la institució, el patronat de la qual presideix. Cal destacar les moltes uncions dels malalts que va impartir i l'acompanyament en la mort dels que ens van deixar. També va presidir les exèquies d'alguns residents, al cementiri i a la catedral, especialment les dels dos preveres diocesans que varen morir en el brot. Tan bon punt es va poder restablir una certa normalitat, va celebrar l'eucaristia els diumenges i algunes festes més tradicionals. El va ajudar en tot aquest acompanyament el senyor vicari general. Passat el brot, va presidir la missa funeral a la capella de la residència per tots els residents que varen morir en aquella crisi sanitària. Els familiars dels difunts varen poder participar en la celebració a través del canal de YouTube de la parròquia de Solsona.

El dia 7 de febrer, va presidir l'eucaristia a la parròquia de Sant Esteve d'Olius. Una vegada més va gaudir de l'encant de la celebració familiar a la cripta i va adonar-se de l'estima dels fidels envers el nou rector, Mn. Josep Maria Tuneu. Van ponderar el detall que, durant tota la 2a i la 3a onada de la pandèmia, gravés la seva homília dominical en un àudio i l'enviés a tots els feligresos i veïns de la parròquia. Acabada la celebració, va tenir una conversa amb els fidels i va constatar que el projecte d'ampliació del cementiri ha quedat aparcat.

El dia 14 de febrer, va presidir la missa de la visita pastoral a la parròquia de Sant Feliu de Lluelles. Fou ocasió per festejar les magnífiques obres de restauració que els fidels han promogut i realitzat amb gran generositat i interès. Va animar a tots a emular una similar restauració en els seus propis cors. Va felicitar els impulsors i la col·laboració dels ajuntaments de Montmajor i Navès, saludant especialment la senyora alcaldessa de Montmajor.

El dia 21 de febrer, va presidir la missa de la visita pastoral a la parròquia d'Ogern. Abans de la missa, va visitar el cementiri parroquial per pregar per Mn. Jordi Sala. La celebració fou l'inici de la Quaresma per a tots els fidels de la Ribera Salada i ocasió per animar-los a ajudar-se en les celebracions dominicals de la zona.

El dia 28 de febrer, va presidir la missa a l'església de Preixana, parròquia de Sant Feliu de Lluelles, un dels dos temples de la unitat eucarística de Navès on se celebra més sovint l'eucaristia. Aquesta celebració fou el retorn de Mn. Ramon

a la cura de la celebració dominical de l'eucaristia. Durant el mes de febrer, junt amb el vicari general, el Sr. Bisbe la va garantir per fer possible la recuperació de la celebració i per donar més marge de temps a Mn. Ramon per vacunar-se.

El dia 7 de març, va presidir la missa a la parròquia de Santa Susanna. Un cop més va ponderar la cura que els priors tenen de l'església. La visita va permetre que la parròquia conservés la missa mensual enmig de l'ingrés hospitalari de Mn. Salvador Casafont, vicari de Solsona i capellà que té la cura pastoral de les parròquies de la rodalia de Solsona. Els fidels agraïren la visita i s'interessaren per la salut de Mn. Salvador.

El dia 21 de març, va presidir la missa de la visita pastoral a la parròquia de Torà. Després de la supressió dels arxiprestats, Torà i les parròquies del Llobregós van passar a pertànyer a la unitat parroquial de Solsona. La missa va ser solemne i va comptar amb la presència del senyor alcalde, amb el qual el Sr. Bisbe va conversar sobre la cessió de l'antic cementiri parroquial per fer possible la reconstrucció del mur que el sosté. Més endavant, el Sr. Bisbe es va entrevistar de nou amb ell per comunicar-li la supressió de la parròquia de Llanera.

FI DE LA VISITA PASTORAL A LA UNITAT PASTORAL PARROQUIAL DE BAGÀ

El cap de setmana del 29 al 31 de gener, el Sr. Bisbe va culminar la visita pastoral a la unitat parroquial de Bagà. Va participar en un encontre de l'equip de visió, va conviure amb els preveres de la unitat i va celebrar l'eucaristia a les parròquies que quedaven pendents des de l'estiu.

El divendres dia 29, va participar en la sessió de formació de l'equip de visió i va presidir l'eucaristia del capvespre amb ells. També va entrevistar-se amb una gran col·laboradora de la parròquia. Va tenir ocasió d'adonar-se del bon treball que estan fent de la mà de la delegada episcopal que du a terme l'acompanyament integral d'aquesta parròquia.

El divendres i el dissabte, es va entrevistar personalment amb dues col·laboradores més i va compartir fraternalment amb els dos preveres de la unitat. Es va alegrar i va ponderar l'opció de viure junts a la rectoria de la Pobla i els va animar a ajudar-se sacerdotalment i pastoralment. Al vespre, va pujar a Sant Julià de Cerdanyola a presidir l'eucaristia. Es va adonar que aquella petita parròquia continua conservant la missa de vigília i la missa de diumenge i va comentar-li al rector que, pensant en el futur, potser hauria de pensar en una reducció.

El diumenge dia 31, va presidir l'eucaristia a la Pobla de Lillet. Va quedar amb una bona impressió de l'assemblea dominical d'aquesta parròquia i es va alegrar dels bons col·laboradors de Mn. Joan.

Necrologia

MN. JAUME BALLARÀ I ALSINA

El dia 14 de gener va morir Mn. Jaume Ballarà Alsina, als 90 anys d'edat. Mn. Jaume residia a l'Hospital Pere Màrtir Colomés i era positiu de covid-19.

Mn. Jaume Ballarà va néixer el dia 8 de gener de 1931 a Sorba i va entrar al seminari de Solsona l'any 1945. Va ser ordenat prevere el dia 21 de juliol de 1957

Des d'aleshores va servir pastoralment les parròquies d'Avià, Santasusagna, Clariana, Santcliments, Madrona (Santes Creus, sufragània), Pinell, Montmajor, Correà i Montclar.

Des de l'any 2006 estava jubilat i residia al Seminari de Solsona fins fa poc que va passar a la residència Hospital Pere Màrtir Colomés.

Preguem per Mn. Jaume Ballarà, víctima de la covid-19. Que des del cel, i al costat del Pare, visqui eternament. Descansi en pau.

MN. JOAN CAMPS I TOMÀS

El dia 14 de gener va morir Mn. Joan Camps i Tomàs, als 77 anys d'edat. Mn. Joan residia a l'Hospital Pere Màrtir Colomés i era positiu de covid-19.

Mn. Joan Camps va néixer el dia 14 de setembre de 1943 a Tàrraga. L'any 1956 va començar els estudis eclesiàstics al Seminari de Solsona. Va ser ordenat prevere el dia 9 de juliol de 1967 al santuari de Fàtima de Tàrraga.

Va servir pastoralment les parròquies de Verdú, Bellpuig, Sant Antolí, Montlleó, Talavera, Pallerols, Solsona, Santcliments, Madrona i Pinell.

Cal destacar que fou durant uns anys secretari particular del bisbe Miquel Moncadas. També fer esment de tots els anys dedicats als mitjans de comunicació, com a sotsdelegat de la Delegació de Mitjans de Comunicació Social i després com a membre i vocal. Va participar també amb molts articles a la revista diocesana Solc de la qual també era membre de l'equip de redacció.

Preguem per Mn. Joan Camps, víctima de la covid-19. Que el pare del cel l'aculli a la seva glòria. Descansi en pau.

MN. RICARD DEL VALLE I GARCIA

El dia 2 de febrer va morir Mn. Ricard del Valle i Garcia, als 87 anys d'edat. Mn. Ricard, tot i ser prevere del bisbat de Solsona, feia anys que residia al bisbat d'Oriola-Alacant. Ara, però, des de feia poc havia tornat, concretament a Puig-reig, on va morir a la residència d'avis de Sant Josep.

Mn. Ricard del Valle va néixer el dia 1 de juliol de 1933 a Balsareny. L'any 1947 va començar els estudis eclesiàstics al Seminari de Solsona. Va ser ordenat prevere el dia 19 de juliol de 1959.

Va servir pastoralment les parròquies d'Anglesola i Serrateix. Va estar durant molts anys residint al bisbat d'Oriola-Alacant i ara feia poc havia tornat al nostre bisbat, concretament a la residència Sant Josep de Puig-reig.

Cal destacar que fou durant uns anys secretari particular del bisbe Josep Bascuñana. I també era canonge de l'Excm. Capítol Catedral.

Preguem per ell i que el Pare del cel l'aculli al seu regne. Descansi en pau.

MN. ANSELM SANTAULÀRIA I SANTAULÀRIA

El dia 15 de febrer va morir Mn. Anselm Santaulària i Santaulària, als 93 anys d'edat. Mn. Anselm residia des de feia anys a la residència Mare Güell de Cervera.

Mn. Anselm Santaulària va néixer el dia 14 de març de 1927 a Ardèvol. Va cursar els estudis eclesiàstics al Seminari de Solsona i va ser ordenat prevere el dia 31 de maig de 1952.

Va servir pastoralment les parròquies de Tarroja, la Prenyanosa, Lloberola, Sallent, Sant Pere dels Arquells, Rubinat, Vergós de Cervera, Freixenet, Montpalau, Vergós Guerreat, Sant Guim Vell, la Tallada i Sant Domí.

Va viure durant anys a la rectoria de Santa Maria de Freixenet i a la rectoria de Cervera abans no va passar a residir a la residència Mare Güell.

Preguem per Mn. Anselm, que el Pare del cel li obri la porta de casa seva i l'aculli als seus braços. Descansi en pau.

Sumari

SANT PARE

- 3 Carta apostòlica en forma de Motu Proprio Spiritus Domini.

DOCUMENTS EPISCOPALS

- 5 Homília en la Solemnidad de San José.
- 11 Homilia del Diumenge de Rams.
- 14 Homilia de la Missa Crismal.
- 20 Recés de Quaresma per als treballadors apostòlics.
- 36 Decret 02/21. Dispensa en la festa de Sant Josep.
- 36 Decret 03/21. Renovament del nomenament d'ecònoma diocesana.
- 37 Decret 08/21. Declaració de membres de la Comunitat de Lord.
- 39 Decret 10/21. Inici de la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Sant Ramon.
- 40 Decret 10bis/21. Cloenda de la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Bagà.

CONSELL PRESBITERAL

- 48 Resum de la reunió del mes de febrer (on line).

EQUIP DE VISIÓ

- 50 Resum de les reunions.

	CONSELL D'ASSUMPTES ECONÒMICS
54	Resum dels temes tractats en la 18a reunió.
	COL·LEGI DE CONSULTORS
55	Resum dels temes tractats en la 21a reunió.
	SECRETARIA GENERAL
56	Nomenaments.
	DEPARTAMENT D'ECONOMIA
57	Comptes 2020 i pressupostos 2021.
	SEMINARI
70	Comptes 2020 i pressupostos 2021 de la residència sacerdotal del Seminari.
75	Síntesi del 2n trimestre del Seminari Major.
	PATRIMONI
78	Martyrium de Sant Eudald de Sorba.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

- 79 Activitats de la delegació de Joventut.
- 80 Publicació del llibre “In Memoriam +Jaume Traserà”.
- 81 Festa Major del Santíssim Misteri de Cervera.
- 81 Missa funeral a la residència d’avis de Solsona.
- 81 Assemblea anual diocesana de Mans Unides.
- 82 Reunions i trobades sacerdotals telemàtiques.
- 82 Formació on line sobre els abusos sexuals.
- 83 Recés de Quaresma dels treballadors apostòlics.
- 84 Visita pastoral del Sr. Bisbe
 - Fi de la visita pastoral a la UPP de Cardona
 - Continuació de la visita pastoral a la UPP de Solsona
 - Fi de la visita pastoral a la UPP de Bagà

NECROLOGIA

- 88 Mn. Jaume Ballarà i Alsina.
- 89 Mn. Joan Camps i Tomàs.
- 89 Mn. Ricard del Valle i Garcia.
- 90 Mn. Anselm Santaulària i Santaulàri.

